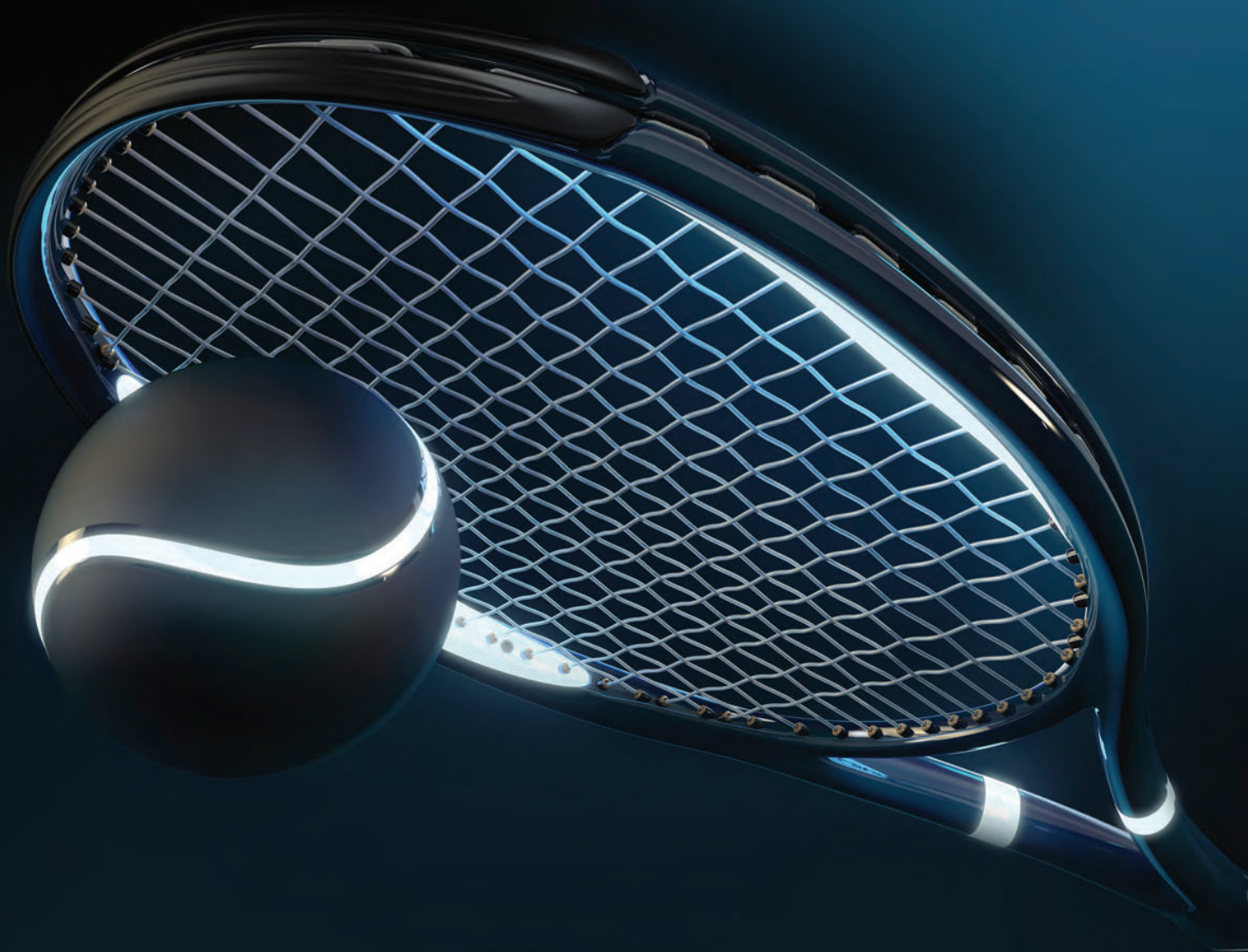

tradice . síla . budoucnost

www.ferona.cz

I. ČLTK

REVUE

01/2014
www.cltk.cz

JAN HERNYCH & JAN MERTL
JESTĚ NEKONČÍME!

ZALOŽEN 1893

I. ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI KLUBU

kapsch >>>
always one step ahead

J&T

SAFINA

Ferona

Vivus
Domy plné života

PROMINECON

S vámi od A do Z
Allianz

OHL ŽS

Pankrác a.s.

MORAVIA STEEL

KPM CONSULT

CHEMOPROJEKT

smartwings

ADVANTAGE
CARS

BOSS
HUGO BOSS

LaviThis

MIBO
SPORT

ICOM
transport a.s.

Palmer's

PRAHA

PRAHA
7

PROKENNEX

Tecnifibre

friendlyway
informační terminály • kiosky

Vážení členové klubu,

I. ČLTK přes všechny známé problémy docela dobře funguje, řada věcí se průběžně řeší, Vy si jich jistě všímáte, ale hlavně – na Štvanici se stále hraje dobrý tenis. Přesto někteří z Vás cítí jistou ztrátu pozic našeho klubu, která má sice částečně charakter generační obměny, ale je v ní jistě i něco navíc. Nedávná anketa *Jak se Vám u nás líbí?*, které se řada z Vás aktivně zúčastnila, některé z existujících problémů naznačila.

Výbor I. ČLTK se na svých pravidelných – leckdy nesnadných a dlouhých – schůzích těmito věcmi intenzivně zabývá, ale blíží se valná hromada klubu (zřejmě v polovině května), a ta zvolí výbor nový. Valné hromady bývaly v minulých letech velmi málo navštěvované a bylo by dobře, aby tomu tentokrát bylo jinak. Zkuste se zúčastnit a tím přispět k nové atmosféře v klubu. Byla by škoda povídat si o věcech, které nás všechny zajímají, pouze v kuloárech.

Václav Klaus,
prezident I. ČLTK Praha

Vzpomínka a blahopřání

16. ledna jsem měl na záznamníku zprávu od Olgy Lendlové: Járo, víš, že má dnes Jano Krajčík devadesátiny? A tak jsem hned popadl telefon, abych mu pogrataloval. Ještě než začal vyzvánět, vzpomněl jsem si, že jsem byl ještě nedávno při tradiční šachové partii s Jirkou Lendlem přítomen jejich pravidelnému rozhovoru a že je musím oba připomenout v I. ČLTk Revue. Byly to dvě velké tenisové osobnosti poválečných let a také celoživotní přátelé.

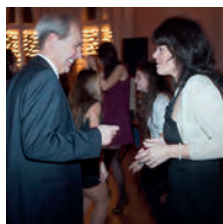
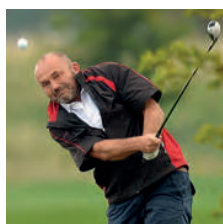
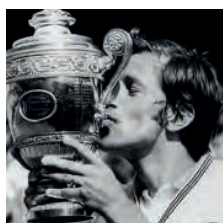
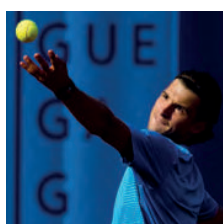
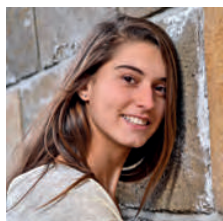
Jirka Lendl a Ján Krajčík, oba narozeni v roce 1924, Jirka na Moravě, Jano na Slovensku. V letech 1950-51 spolu byli na vojně v ATK. Jirka po studiu v Brně působil jako hráč a podnikový právník v Ostravě, kde s Olgou (rozenou Jenišťovou), také přední tenistkou, utvořili manželský mix.

Jirka založil později nadaci podporující tenisty-seniory v nouzi a stal se jejím prezidentem a také prezidentem Československého tenisového svazu (1990-92). Je mně moc líto, že se oslavy svých devadesátin nedomáhal.

Ján Krajčík se na Štvanici objevil už za války, v roce 1944, a měl jsem tu možnost a radost s ním týden trénovat a blíže ho poznati, když u nás doma i bydlel. Mnoho let byl předním slovenským hráčem a také posledním, kdo hrál tenis výhradně v dlouhých kalhotách. Po vojně zůstal v Praze a I. ČLTk v něm našel úspěšného hráče i trenéra (mj. Honzy Kodeše) a hlavně skvělého člověka. V letech 1955-57 reprezentoval Československo v Davisově poháru. V době uvolnění, tzv. Pražského jara, pokračoval jako trenér ve Vídni a jeho syn Filip byl později nejen výborným hráčem, ale také daviscupovým kapitánem Rakouska. Ján se pak vrátil do rodného kraje a žije v Gbelanech u Žiliny.

Autor článku Jaromír Bečka (vlevo) s Jánem Krajčíkem v roce 1951

03/ Budme na historii pyšní

12/ Hlavně být fit, přeje si Lucie Hradecká

13/ Vendula Žovincová: Nejsem tady svázaná

16/ Jan Hernych & Jan Mertl: Nekončíme

18/ Proč jsou děti ze Štvanice nejlepší

20/ Prague Open v novém balení

22/ Tecnifibre Servis Centrum na Štvanici

24/ Marie Neumannová: Návrat po třiceti letech

30/ Kvíz o ceny: Znáte klubovou historii?

32/ I. ČLTk Praha Cup: Ukápla i slzička

34/ Jak nám to lítal na Albatrossu

37/ Kalendář akcí I. ČLTk v roce 2014

38/ Vánoce na parketu v Letenském zámku

40/ Ve vzpomínkách: Když se Vojta odmlčel...

I. ČLTk REVUE – magazín I. ČLTk Praha
Produkce: EagleMedia. Texty: Jiljí Kubec. Foto: Martin Sidorják, Kamil Rodinger, archiv Jára Bečky.
Foto na titulu: Martin Sidorják. Grafická úprava: ©Kateřina Kuželová. Náklad: 700 výtisků. Tisk: Triangl, a.s.

Budme na naši historii pyšní

Ohlédnutí Vladislava Šavrdy
za oslavami 120. výročí I. ČLTk

Stěžejním dnem oslav byla poslední srpnová sobota, ale teprve v neděli večer jsem ze Štvanice odjížděl s pocitem, že to bylo povedené a důstojné 120. výročí klubu, ve kterém jsem sám strávil polovinu života. Věřím, že i většina ostatních, se kterými jsem se během onoho víkendu na Štvanici nebo na Žofíně rád potkal, měla podobný dojem a odnesla si nejen příjemný pocit, že k I. ČLTk také patří, ale i pěkné zážitky.

Pro mě osobně bylo emotivní setkání s Maruškou Pintérovou-Neumannovou. Na Štvanici jsme se před lety pravidelně potkávali; spolu s Vlastou Vopičkovou byla v té době dlouho nejlepší hráčkou I. ČLTk. Od té chvíle jsme se nesetkali snad třicet let. Víím, že zmiňovala, že zhruba tak dlouho v Praze nebyla.

A když jsem ji na Štvanici viděl hrát, smeknul jsem klobouk. Je vidět, jak moc tenis pořád miluje, to na mě opravdu zapůsobilo. Proto mě potěšilo, že jsme jí večer na Žofíně mohli se zpožděním osobně předat zlatý odznak klubu pro zasloužilou členku, kterou se stala už při předcházejícím jubileu.

Jsem moc rád, že se oslav zúčastnili i další členové-pamětníci. Jára Bečka je na Štvanici doma, chodí do klubu pravidelně a snaží se nám pomáhat ve věcech spojených se vzpomínkami a archivem, ale potěšilo, že dorazili i mnozí další, a někteří zdaleka. Nejen Maruška Pintérová, která

Společná fotka členů I. ČLTk Praha při příležitosti oslav 120. výročí založení klubu

Turnaj, aneb favorité a pozdější vítězové Jan Vacek a Václav Klaus

Jan Hernych, v posledních letech nejlepší hráč klubu

žije v Maďarsku, ale třeba Milan Nečas, který přijel se ženou z Hamburku. Nechyběli Pavel Korda, Vlasta Vopičková ani Jirka Hřebec, mrzelo mě naopak, že Honza Kodeš byl v době oslav na US Open a někteří se museli omluvit pro nemoc, tak jako Renata Wikartová, která je nejstarší členkou klubu.

Dát dohromady seznam hostů nebylo snadné, protože na Štvanici hrála v posledních čtyřiceti padesáti letech nesmírná spousta výborných hráčů, osobností. Museli jsme proto pro zvaní členů najít určitou

hranici, protože kapacita Žofína, kde se po sobotním turnaji uskutečnila slavnostní večeře spojená s oceněním zasloužilých členů, není pochopitelně neomezená. Připouštím, že moje obava, abychom na někoho nezapomněli, byla značná, ale snad se vše podařilo. I když jsem samozřejmě některé – většinou ty, kteří žijí trvale v zahraničí – postrádal. Pavel Složil, Ivo Werner, Pavel Vojtíšek, Petr Štrobl, Ivan Jankovský, Ján Krajčík – ti všichni i někteří další do klubové minulosti patří a na společné fotografii mi chybějí. Na druhou stranu mě

potěšilo, když se Ján Krajčík, velká osobnost z éry Javorského, kterému bylo v lednu rovných devadesát let, ozval s omluvou, že by přijel velmi rád, ale zdravotní stav mu to bohužel nedovoluje, že by zkrátka cestu ze Žiliny nezvládl.

Jak už jsem naznačil, oslavy 120. výročí založení I. ČLTk se odehrály ve dvou dnech. To proto, že jsme chtěli nejen uspořádat slavnostní večeři pro všechny pozvané členy a hosty, ale šlo nám i o to přitáhnout do areálu tenisové

Na Žofíně vládla noblesa a pohoda

Slavnostním večerem provázela Daniela Šinkorová

U Davis Cupu a Fed Cupu vznikla spousta fotek

Se slavnými trofeji se vyfotili i trenéři I. ČLTk

fanoušky a veřejnost, aby Štvanici více poznala.

První den jsme věnovali turnaji ve čtyřhře, ve kterém se představili bývalí i současní hráči včetně prezidenta klubu Václava Klause. Sobotní program na Štvanici vyvrcholil vyhlášením výsledků a především společnou fotografií. Následný večer na Žofíně byl pak – aspoň v to věřím – pro většinu hostů také pěkným zážitkem, nejen proto, že je to noblesní prostředí, které odpovídá historii klubu. V té chvíli jsem na to byl pyšný.

”

Jsem moc rád, že se oslav zúčastnili i mnozí členové-pamětníci a že někteří dorazili poměrně zdaleka

Slavnostní večer na Žofíně zpestřilo promítání dokumentu Ostrov tenisu a předání ocenění formou zlatých odznaků zasloužilým členům. Nově ho převzali Jana Pikorová, Iva Šimůnková-Budařová, Magdalena Zemanová a František Stejskal, nepřítomný Martin Damm poslal všem tříminutový pozdrav prostřednictvím videorozhovoru.

Večer zpříjemnil hudební program s moderováním Daniely Šinkorové a myslím, že to pro všechny přítomné bylo příjemné setkání se spoustou vzpomínek, zvláště pro starší a nejstarší generaci.

Neděle ve formě klubového dne s turnajem pro rekreační hráče oslavy završila. Připravili jsme den otevřených

Vlasta Vopičková s chotěm Milanem a Miloš Konrád

Magda Zemanová přebírá ocenění z rukou prezidenta klubu

Zahrál si i tenhle šikula

Paní Bíba Brodská (uprostřed) s Antonínem Liehmem a Evou Čechmanovou

dveří, kluboví trenéři byli připraveni věnovat se nejen dětem, ale všem přichozím. Většina přítomných obdivovala vystavené poháry, které získaly daviscupový a fedcupový tým; jsem opravdu velmi rád, že na obou je i čerstvá štvanická »stopa« díky jménům Iva Mináře a Lucky Hradecké. Slavné trofeje přilákaly spoustu fanoušků a vznikly u nich desítky fotografií. Vše jsme se snažili předem avizovat v médiích a do areálu si i díky tomu našlo cestu hodně lidí. Na některé čekaly lekce tenisu, jiní si vyzkoušeli zařízení na měření rychlosti podání.

Myslím, že k oslavám v klubu přispěl – i jako vítaná propagace historie I. ČLTK – také odvysílaný dokument, který v České televizi připravila Jana Škopková (a patří jí za to náš dík), a některé další výstupy v médiích včetně televize. Každopádně bych ale byl rád, abychom loňskými oslavami na úžasnou historii našeho klubu na dalších pět let »nezapomněli«, ale abychom si ji naopak každý den uvědomovali, byli na ni pyšní a snažili se v ní pokračovat.

Vladislav Šavřda, manažer I. ČLTK

Také František Stejskal je zasloužilým členem I. ČLTK

Marie Pintérová v rozhovoru s Járou Bečkou

ANKETA

Jak se vám líbily oslavy 120. výročí založení klubu?

František Stejskal: „Myslím, že se vydařily. Osobně mě nejvíc potěšilo, že přijela spousta členů-pamětníků a také bývalých aktivních hráčů. Jen jsem možná postrádal větší zdůraznění toho, že I. ČLTK je z hlediska historie na úrovni nejslavnějších českých klubů vůbec, Sparty a Slavie.“

Iva Šimůnková: „Líbily. Myslím, že se po všech stránkách vydařily a slavnostní večer na Žofíně byl opravdu noblesní, k oslavám historie I. ČLTK to bylo ideální prostředí. Potěšilo mě i to, že jsem po letech potkala některé z těch, s nimiž jsem se kdysi pravidelně vídala. A samozřejmě mi udělalo radost ocenění, zlatý odznak pro zasloužilou členku I. ČLTK.“

Bíba Brodská-Křepelková: „Byl to ohromný nápad! Sto dvacet let, to už je nějaká doba, to si oslavu zaslouží. Měli jsme štěstí, že vyšlo počasí. A samozřejmě mě potěšilo, že jsem potkala několik přátel z mládí, i když nás pamětníků je už jen pár. Na společné fotce vedle mě sedí pan doktor Kotlík, ročník 1924, vlevo od mně Tonda Liehm, v první řadě Renata Wikartová... Na Žofíně už jsem ale chyběla, večerní procházky pro mě nejsou, v devět krásně usínám u televize.“ *(usmívá se)*

Jiří Pikora: „Líbil se mi kompletní program celého víkendu, ale asi nejvíc večer na Žofíně. Krásné prostředí, několik lidí, se kterými jsme se roky neviděli... Pěkný byl i film, myslím, že se vesměs líbil.“

Miloš Konrád: „Ani jsem netušil, že se něco takového chystá, z pozvání jsem měl radost. Patřím v klubu mezi největší pamětníky, vždyť jsem členem I. ČLTK už od roku 1946, tehdy jsem začal hrát za žáky hokeje. Oslavy byly velmi příjemné, po mnoha letech jsem se setkal s lidmi, které jsem měl na Štvanici v mančafu jako trenér; takhle pospolu jsme se dlouhé roky nesešli.“

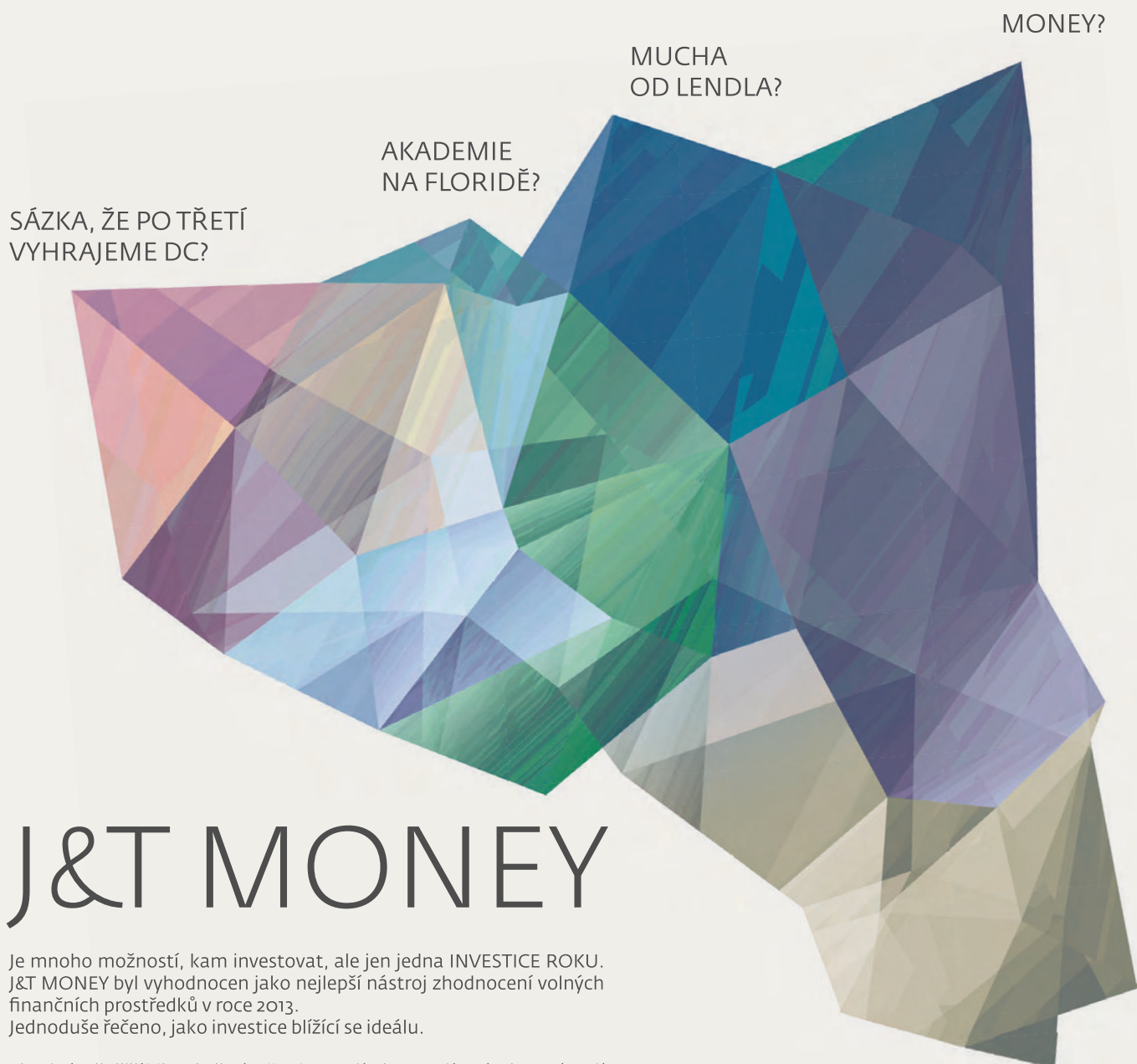
Jiří Medonos: „Líbily. Moc rád jsem po letech potkal Marušku Neumannovou, se kterou jsem vyhrál mistrovství republiky v mixu, nebo Vaška Krásného; s ním jsem se naposledy viděl asi před 14 lety v Dánsku. Bylo zkrátka moc příjemné se po letech takhle sejít.“

INVESTICE ROKU?

fincentrum
& Forbes

Investice roku®
2013

SÁZKA, ŽE PO TŘETÍ
VYHRAJEME DC?

AKADEMIE
NA FLORIDĚ?

MUCHA
OD LENDLA?

MONEY?

J&T MONEY

Je mnoho možností, kam investovat, ale jen jedna INVESTICE ROKU. J&T MONEY byl vyhodnocen jako nejlepší nástroj zhodnocení volných finančních prostředků v roce 2013. Jednoduše řečeno, jako investice blížící se ideálu.

Ti nejnáročnější klienti už nás dlouho znají a investují s námi. Nyní mají i drobnější investoři možnost poznat, že rozumíme penězům a jejich zhodnocování. A my máme možnost podělit se o společný zisk.

Díky klientům. Díky výnosům. www.jtbank.cz

J&T BANKA

Extraliga: Před branami finále

Dělené třetí místo v extralize smíšených družstev, která se hrála opět krátce před Vánoci, to je pro I. ČLTK bezesporu úspěch. Bez jediné velké posily, jakou byl loni Jürgen Melzer a předloni duo Melzer – Petzschner, a také bez dlouhodobě zraněné Ivety Benešové podlehl tým ze Štvanice v přerovské semifinálové skupině domácím jen těsně 4:5 a poté porazil TK Neridě 5:2. Ve skupině tak skončil na 2. místě a tedy před branami finále. Mistrem se stal znovu silně posílený Prostějov (Radwaňská, Kohlschreiber, Mayer, Nieminen...), který ve finále udolal na domácích kurtech Přerov 5:2.

„Splnili jsme cíl, který jsme si dali. I vzhledem k výrazně nižší dotaci jsme – zřejmě jako jediní v celé soutěži – nesháněli žádnou posilu. Miloše Mečíře bereme jako domácího hráče, má ke klubu vztah a občas u nás trénuje,“ glosoval extraligu manažer I. ČLTK Vladislav Šavřda.

Extraligový tým I. ČLTK: zleva stojí Mečíř, Sikora, Hernych, Jebavý, masérka Jaškinová, Mertl a trenér Hřebec, dole zleva Kramperová, trenéři Fencel, Vágnér a Vacek

Ceny Jaroslava Drobného předány

Dvojnásobná grandslamová šampionka roku 2013 ve čtyřhře Lucie Hradecká, vítězka French Open v mixu (Čermák) a US Open v deblu (Hlaváčková), a Jan Mertl se stali nejlepšími hráči klubu za uplynulý rok. Ceny Jaroslava Drobného převzali osobně na tradiční Vánoční party v Letenském záměčku, kde byli vyhlášeni i nejlepší hráči v dalších kategoriích. Mezi dorostenci získali ocenění Markéta Vondroušová a Robin Staněk (na snímku), mezi žáky Vanesa Nikolovová a Jonáš Forejtek. Nejlepším amatérem klubu se stal Lorenzo Livi. „Jasnou jedničkou klubu je Lucka Hradecká, bohužel její výsledky ve dvouhře loni poznamenaly zdravotní problémy. Je dobře, že si to vynahradila dvěma grandslamovými tituly v deblu,“ řekl manažer klubu Vladislav Šavřda, který předával ceny všem oceněným.

Robin Staněk, který už strádá body na turnajích kategorie Futures, převzal ocenění pro nejlepšího juniora klubu

Od jara šestnáct kurtů

Dobrá zpráva pro školičku, závodní tenis i rekreační hráče zní: na Slavoji přibudou na jaře nové dva kurty, čímž se počet dvorců za Negrelliho viaduktem zvýší z pěti na sedm a celkově na šestnáct. Práce na rozšíření areálu začaly už v únoru a kurty by měly být hotové do konce dubna. Nové čerpadlo a systém rozvodu vody umožní zvýšit tlak, což zajistí rychlejší nakropení dvorců a zvýší celkový komfort. „Přibývá dětí ve školičce i v akademii, také závodní tenis má stále vyšší nároky a ani rekreační tenisté nechtějí přijít zkrátka, takže nové dva kurty přijdou vhod všem,“ komentuje rozšíření areálu, které umožnil grant Magistrátu hlavního města Prahy ve výši 800 tisíc korun, asistent manažera I. ČLTK Jan Pecha. Klub se na výstavbě podílí částkou 160 tisíc korun.

Pavel Mudřík u základu nových dvou kurtů na Slavoji

Iveta Benešová čekala na turnajový zápas rok a půl

Ivetin návrat po roce a půl

Rok a půl čekala IVETA MELZER (31), za svobodna Benešová, na turnajový zápas. Od US Open 2012, kde kvůli neustávajícím bolestem ramene ohlásila, že končí sezonu a chce zranění doléčit, ji přetrvávající trable nepustily na kurt. Až na konci února v Acapulku, kde v roce 2004 vyhrála svůj premiérový titul na okruhu WTA. V Mexiku však prohrála v 1. kole s Američankou Duvalovou 2:6, 4:6 a první zápas nezvládla ani v Indian Wells (Meusburgerová). Ještě na dalších šest turnajů se Iveta může díky chráněnému žebříčku – to kvůli pauze delší než půl roku – hlásit jako 67. hráčka světa. Snad jí to usnadní návrat do turnajového kolotoče i do Top 100 světového žebříčku.

Nový povrch na kurtech 2, 3 a 4

Pochvala za Safina Cup

Na lednovém Safina Cupu, tradičním turnaji ITF kategorie 4, bojovalo o body do juniorského žebříčku celkem patnáct hráčů I. ČLTK. Nejúspěšnější byly Vendula Žovincová, která se po zranění probíjela do finále, ve kterém prohrála z mečbolu s Knutsonovou, a Nasta Detiuc. Ta na cestě do semifinále porazila i favorizovanou Miriam Kolodziejovou, také hráčku I. ČLTK. Mezi chlapci překvapil Lukáš Vejvara, jenž po vítězství v 1. kole sehrál výborný zápas i ve druhém. „Tehle turnaj by měl našim dorostencům, především těm mladším, pomoci získat body do žebříčku. Že jich hrálo tolik, to je důkaz, že Safina Cup má smysl,“ řekl šéftrenér klubu Jaroslav Jandus. Safina Cup dostal i pochvalu od ITF – to kvůli špičkové kvalitě všech pěti kurtů, na kterých se hrálo. V pevné hale i na dvorcích 2, 3 a 4 je nový umělý povrch.

Jan Vacek odchází

Na čtvrtý pokus zlákali v akademii Break Point v německém Halle sportovního ředitele I. ČLTK JANA VACKA (37). Na konci března Štvanici opouští, přijal novou výzvu. „Neodchází se mi snadno, ale je to cesta k dalšímu profesnímu růstu a zkušenostem, které bych někdy rád využil zase na Štvanici,“ říká Honza.

Kdo vás oslovil?

„Šéf akademie v Halle Jan De Witt. Řekl mi, že bere nové hráče, potřebuje kouče, a jestli bych měl zájem. Dva týdny jsem se rozmýšlel, kvůli práci v klubu i kvůli rodině, ale nakonec jsem kývl.“

Nastupujete už v březnu?

„Ano, pětadvacátého. Nejdřív mě čeká asi pětitýdenní testování, snad mě po něm nevrátí. (usmívá se) Měl bych mít tři kluky od úrovně challengerů až po ATP Tour. Z mého pohledu jsou to všechno zajímaví hráči, i proto se na práci v Halle těším.“

Prostředí asi znáte...

„Znám, zhruba před šesti lety jsem tam asi měsíc trénoval. Akademie Break Point má velmi dobré zázemí, areál je jen asi pět set metrů od stadionu Gerryho Webera, kde se hraje turnaj ATP Tour. Trénují tam třeba Gilles Simon a Jarkko Nieminen, hrávali tam Troicki, Dodig, Dolgoplov...“

Jak jste na tom s němčinou?

„Učil jsem se ji, tak věřím, že do půl roku budu mluvit, i když v tenise je stejně prioritou angličtina.“

Na jak dlouho máte smlouvu?

„Kontrakty jsou většinou roční a úvazek bych měl mít na 25 týdnů v roce, kdy musím být k dispozici buď v Halle, nebo s hráči jezdit na turnaje.“

»Dřeváci« tentokrát v deblu

Tradiční štědrodenní turnaj s dřevěnými raketami, které vždy ochotně zapůjčí populární servisman Petr Jurosz, a v dobovém oblečení (shání se čím dál hůř) se hrál loni v prosinci na Štvanici poprvé jako deblový. „Chtěli jsme to trochu oživit a byla to příjemná změna,“ glosoval novinku v podobě bitvy čtyř párů Jan Hernych. Nakonec vyhrála dvojice Petr Šavřda, Ferda Stejskal, ve finále porazili pár Roman Jebavý, David Šimůnek. Co je důležité: všechny rakety-babičky turnaj přežily ve zdraví, zřejmě i proto, že dostaly před sváteční akcí nové výplety. „Rád je klukům půjčuju. Tě jejich tradici fandím, je to pěkná nostalgia,“ komentoval turnaj Petr Jurosz, který měl na Štvanici roky obchod.

»Dřeváci« – zleva stojí Šimůnek, Hernych, Vacek, Šavřda, Stejskal, v dolní řadě Vrnák, Salaba, Jebavý

Nová restaurace (zatím) nebude

Z plánované rekonstrukce klubové restaurace nic nebude. Alespoň ne letos. Na vině je nečekané navýšení odhadu nákladů a protahující se stavební řízení, které by neumožnilo ukončit stavbu do začátku letní sezony. „Proto výbor rozhodl, že se zatím stavět nebude a restaurace bude pokračovat ve stávajícím režimu, i když s novým nájemcem,“ řekl člen výboru klubu Petr Šimůnek. V plánu bylo klubovou restauraci rozšířit a oddělit na prostory »bistro provozu« a standardní restaurace, což byla i podmínka již vybraného nájemce. V rámci výběrového řízení na dodavatele a zpracování detailního rozpočtu ale došlo k výraznému navýšení financí, které bylo nad rámec možností klubu. „Je nepochybné, že restaurace potřebuje vylepšit a prospěla by jí i větší kapacita, ale zatím musíme počkat,“ dodal Petr Šimůnek.

Klubová restaurace: dočká se rekonstrukce?

Stejskalovi ukázali krásku

Že je krásná? Felicie kabrio z roku 1963 je láskou i pýchou mužské části rodu viceprezidenta klubu Františka Stejskala. Takhle v ní pánové (a dáma) dorazili na oslavy 120 let I. ČLTK na konci srpna. „Bylo krásně, tak jsme ji vyvětrali,“ usmál se František nejstarší. Felicie patří do rodiny teprve pár let, s nápadem koupit ji a opravit přišel Ferda, tedy prostřední z rodu Stejskalů. „Což je docela paradox, protože skoro neví, na co je šroubovák a u auta umí maximálně nafouknout gumy,“ usmívá se Stejskal senior. „Chvilí to trvalo, ale nakonec se nám podařilo dát ji do kupy a už i trochu jezdíme, což se líbí hlavně dětem, malému Fandovi a Mariance. Mám stará auta rád, ale postrádám trpělivost na to, abych se jim dostatečně věnoval. A veteráni jsou hlavně o tom – hodně práce a trpělivosti a sem tam taky vyjet.“

Kráska na Štvanici a v ní řidič František senior a Ferda s dětmi Fandou a Mariankou

Vivus

Domy plné života

Skvělé bydlení na dobré adrese

*Luxurní obytné domy s jedinečnou
dopravní obsluhou
a velkorysou občanskou
vybaveností přímo
u stanice metra
Pankrác.*

PANKRÁC

K NASTĚHOVÁNÍ

NAVŠTIVTE VZOROVÝ BYT

*Originální design a kvalitní
provedení v prudce
se rozvíjející oblasti
Vysočan, vedle O₂ Arény,
obchodního centra
Galerie Harfa a metra
Českomoravská.*

*Klidné bydlení blízko přírody,
s dobrou dostupností a občanskou
vybaveností, kterou ještě rozšířil
supermarket přímo v projektu.*

ARÉNA

K NASTĚHOVÁNÍ

KAMÝK

K NASTĚHOVÁNÍ

Nové moderní kancelářské prostory standardu "A" k dlouhodobému pronájmu v atraktivní lokalitě pražského Pankráce, přímo na sjezdu z magistrály a hned vedle stanice metra Pankrác.

+420 222 222 101

+420 234 603 603

tel. 261 122 113 www.b3pankrac.cz

B3 Pankrác

NOVÉ MODERNÍ KANCELÁŘSKÉ PROSTORY

tel. 724 816 176

www.VIVUS.cz

Lucii Hradeckou srážejí v posledních měsících bolesti zápěstí...

Titul na US Open s Andreou Hlaváčkovou

Hlavně být fit, přeje si Lucie Hradecká V Austrálii pálila i chodidla

Při zdravotních patáliích, které ji v posledních měsících potkaly, jsou dva grandslamové tituly za loňský rok hotový zázrak. Proto z nich měla LUCIE HRADECKÁ (28) dvojnásobnou radost. Pro letošek má mnohem skromnější přání: být konečně fit a pokusit se znovu uhrát pár pěkných výsledků ve dvouhře.

Loni jste vyhrála s Čermákem mix v Paříži a s Hlaváčkovou US Open v deblu; z kterého vítězství jste měla větší radost?

„Asi z toho na toho US Open. Protože to bylo poté, co jsem kvůli zraněnému zápěstí měsíc nehrála, takže jsem si nedělala velké naděje. O to příjemnější překvapení to bylo. Porazily jsme tam Petrovovou se Srebotnikovou a potom Williamsky, hrály jsme opravdu dobře a navíc jsem si turnaj užila, protože mě po několika týdnech konečně nebolela ruka, což byla úleva.“

V Paříži jste si zase vynahradili finálovou prohru z Melbourne.

„Paříž byla taky super, vlastně jsem tam měla dvojnásobnou radost, i za Fandu, byl to jeho první

grandslamový titul. Porážka z Melbourne, kde jsem hrála s horečkou a antibiotiky, díky tomu přestala bolet.“

Vás loni vůbec trápilo zdraví, už druhý rok po sobě...

„Začalo to právě v Melbourne, kde jsem chytla vir, který mi zničil imunitní systém. Brala jsem antibiotika, antivirotika a tělu se to samozřejmě nelíbilo... Na jaře jsem se zase cítila unavená, až mi zjistili astma spojené s alergií. Když jsem se konečně dala do kupy a zahrála si finále ve Štrasburku (WTA 250 000 USD – pozn.), přišla Paříž, od které mám trable se zápěstím.“

Pořád?

„Bohužel. V semifinále mixu mi Melo párkrát zaservíroval na tělo a zápěstí

mě přitom zabořilo. Neřešila jsem to, myslela jsem si, že je to stará záležitost, o které jsem věděla. Jenomže jak jsem hrála dál, neustupovalo to a bylo jasné, že je to něco jiného. Byla jsem u profesora Koláře a taky u doktora Kaberleho, specialisty na zápěstí, a dostala sádku a měsíc klidu. Dělal jsem jen kondičku a hrála pravačkou, voleje a jednoruč. Poprvé jsem zkusila bekhend až před odletem do New Havenu, ani ne dva týdny před US Open. Proto jsem měla z titulu v New Yorku takovou radost.“

Ale bolesti jste se nezbavila, že?

„Bohužel, na podzim se to zase vrátilo, asi díky rychlejšímu kurtům na turnaji ve Francii. Jakmile jsem si chtěla zápěstím pomoci a zahrála bekhend jen o maličko později, bolelo to. Konec roku už jsem dohrála, pak tomu dala tři týdny pauzu před přípravou na novou sezonu, ale nepomohlo to. Při zápase mi to až tolik nevádí, dokud nemusím zatínat zuby, dá se s tím hrát. Ani není čas na to myslet. Je to nepříjemné spíš při tréninku. Od Austrálie kvůli tomu hraju s bandáží, která zápěstí fixuje, aby se nedostalo do té bolestivé pozice.“

Po titulu na US Open se vám paradoxně změnil deblový život, vaše partnerka Andrea Hlaváčková vám řekla, že bude hrát letos se Šafářovou – už jste to vstřebala?

„Teď už jo. Mě na tom nejvíc mrzel způsob, jakým mi to Andrea řekla, a to, že některé důvody byly podle mého naprosto zástupné. Prostě mi to neřekla na rovinu.“

Obratem jste se dala dohromady s Mišou Krajickovou, trochu překvapení...

„Nejdřív jsem zavolala deblistkám. Květě Peschkeové, Srebotnikové a Penettaové. Ale všechny už byly domluvené, i když mi žádná neřekla, s kým, trochu mlžily. Pak jsem se zeptala při turnaji ve Francii Míši; vůbec mě nenapadlo, že by dala přednost deblu před dvouhrou, ve které má horší žebříček než já a hrála by jiné turnaje. Spíš jsem to jen zkusila. A ona hned řekla, že to bere a že svůj singlový program podřídí našemu deblu.“

A hned jste vyhrály.

„Dvakrát za sebou. Byla to jen stovka a padesátka, ale byl to pěkný začátek. Na začátku roku jsme hned hrály finále v Aucklandu, kde na mě ale padla nervozita, jako by to byl grandslam. Možná proto, že jsme byly favoritky. Na Míšu zase dolehl zápas třetího kola v Melbourne, stejný případ. Ale věřím, že spolu můžeme hrát dobře a klidně vyhrát velký turnaj. Míša dobře servíruje, má přehled na síti, nebojí se tam, nebojí se velkých zápasů.“

Mluvíme o deblu, to kvůli vašim grandslamovým titulům, ale...

„Ne, deblistka nejsem a ani být nechci. Kdybych se tak cítila, to by mě asi kouč uškrtil. (směje se) Ale na singla potřebuju být hlavně zdravá, moct dobře trénovat a začít vyhrávat. Zápěstí je bohužel problém, loni jsem úplně fit odehrála jen tři turnaje.“

V Austrálii jste ale hrála dobře, z kvalifikace do 2. kola, kde jste prohrála vyrovnaný zápas se Šařáfovou.

„Proti Šafi už jsem trochu kondičně odpadla. V Melbourne bylo opravdu příšerné vedro. Já mám teplo ráda, ale tohle už bylo moc. Nikdy jsem nezažila, abych se skoro nemohla dotknout rakety, jak byla rozpálená, aby mě páčila chodidla. Když jsme chtěly zahrát »austrálii« a potřebovala jsem se dotknout rukou kurtu, nešlo to. Nechápu, že se ty tři čtyři nejteplejší dny hrálo. Nebylo to ani kvůli divákům, i ti byli raději zašití u televize někde v chládku, kde byla klimatizace.“

Asi je zbytečné se ptát, co od letošní sezony čekáte?

„Že se dám zdravotně do pořádku, že budu konečně fit. A když se to povede, ráda bych udělala z třímístného žebříčku v singlu zase dvoumístný.“

Vendula Žovincová: Na Štvanici nejsem svázaná

Až uvidíte na dvorci půvabnou dlouhonožou tmavovlásku, bude to VENDULA ŽOVINCOVÁ (16). Hráčka Sparty trénuje od podzimu v NTC na Štvanici pod vedením Jaroslava Janduse a libuje si: „Tréninky jsou ve větším tempu a mám tady lepší sparring. Už jsem si několikrát zatrénovala i s Luckou Hradeckou, ve Stromovce jsem se ke Kláře (Zakopalové) nedostala. A taky se mi líbí, že nehraju pořád jen s jedním trenérem.“

Vendulin tatínek Dušan, fotbalový trenér žen, dceru před začátkem sportovní kariéry zrovna nepovzbudil. „Řekl mi, že fotbal hrát nemůžu, protože jsem moc velká a běhám jako po obrně,“ směje se šestnáctiletá slečna. „Mamka ale jednou přinesla náborový leták do tenisové školy v Satalicích, kam jsme se přestěhovali, když mi bylo šest let, a tak jsem začala s tenisem.“

Od devíti let se Vendule věnovala bývalá výborná hráčka Radka Kocandová-Pelikánová. Od starších žákyň už hrála na Spartě, kde na ni dohlíželi trenéři Filjo a později Kunst, a sbírala první úspěchy. Loni ale byla v klubu nespokojená a začala uvažovat o odchodu. Důvody? „Měla jsem problém s jedním trenérem a taky jsem cítila moc velký tlak. Loni se mi nedařilo a hned jsem byla na druhé koleji. Proto jsem se rozhodla přestoupit do Nymburka, za který hraju ligu, a trénovat na Štvanici,“ zdůvodňuje přesun.

Sotva na podzim změnila prostředí, odletěla na tři »desítky« do Řecka a na dvou hrála finále! „Vůbec jsem to nečekala. Myslím, že mi pomohlo,

že jsem se zklidnila a zbavila se tlaku, který mě svazoval. Na Spartě už jsem se pomalu bála napsat trenérovi, že jsem prohrála...“

Díky úspěchu v Řecku a prvním bodům do žebříčku WTA chce letos Vendula kombinovat turnaje žen a juniorek. „Tím, že se jí tak dobře podařil vstup na turnaje žen, měla by na nich pokračovat. Byla by škoda, kdyby žebříček ztratila,“ míní trenér Jaroslav Jandus. Tomu se líbí agresivní údery Žovincové i na její výšku velmi dobrý pohyb. „Pokud najde optimální způsob hry, což je v jejím případě agresivita a tlak, určitě má šanci, aby se prosadila.“

Podobně vidí Vendulin tenis i Lída Rozsivalová-Richterová, bývalá výborná hráčka I. ČLTK. S Žovincovou trénuje zhruba rok, dvakrát třikrát týdně třetí fázi. „Hrajeme to, co zrovna Vendula potřebuje,“ přibližuje Lída, která mezi zbraně Venduly počítá především výborný bekhend, zvlášť ten po lajně. „Má solidní podání, které určitě ještě zlepší, a musí se ho naučit líp využít. Zlepšit se dá i forhend, tak, aby z něj uměla víc zatlačit. Líbí se mi, že je Vendula zodpovědná a pracovitá a nikdy se na kurtu nevzdá.“

Doma má talentovaná dívka ještě dalšího trenéra – otce. Do tenisu jí ale nemluví. „Podporuje mě hlavně morálně a finančně. A koriguje režim, stravu,“ říká Vendula, které se líbí chytrý tenis Radwaňské i rychlá ruka Šarapovové s Azarenkovou. Jednou by chtěla hrát podobně a být stejně úspěšná. „Každý, kdo dělá tenis naplno, touží být první na světě. Taky bych chtěla. Ale reálnější a bližší cíl je první padesátka.“

Vendula Žovincová
hraje od podzimu na Štvanici

Markéta Vondroušová

Jonáš Forejtek

Filip Paroulek je na dvorci nad věcí

Nejlepší výsledky hráčů I. ČLTK od poloviny roku 2013

Junioři a juniorky

Alessandro Ricci
Vendula Žovincová

1. hráč ročníku 1998
finalistka turnaje žen ITF v Heraklionu (10 000 dolarů)
a turnaje ITF 4 juniorů Safina Cup na Štvanici

Markéta Vondroušová

1. hráčka ročníku 1999, finalistka Junior Orange Bowl U14 a světového Nike Junior World Tour Masters, semifinalistka ITF 1 v Přerově, finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry na ME do 14 let, členka vítězného družstva na ME U14 vítězka čtyřhry na Pardubické juniore 2013, vítězka dvouhry a čtyřhry ITF 5 v Dolanech, vítězka dvouhry ITF 4 v Bytomi

Miriam Kolodziejová

Žáci a žákyně

Tadeáš Paroulek
Daniel Velek

vítěz dvouhry a čtyřhry na Mistrovství ČR starších žáků, vítěz TE 2 v Trnavě vítěz dvouhry TE 3 ve Štětíně, vítěz dvouhry a čtyřhry na turnaji ČTS třídy A starších žáků v Plzni a Chrudimi, bronzový ve dvouhře a čtyřhře na Letní olympiádě dětí a mládeže ve Zlíně

Dominik Jedlička
Radka Bužková

vítěz Halového mistrovství ČR starších žáků
semifinalistka dvouhry Realsport Open TE 2 v Milovicích, vítězka turnaje ČTS třídy A starších žáků v Rakovníku, finalistka Halového mistrovství ČR

Jonáš Forejtek

1. hráč ročníku 2001, vítěz turnaje Nike Junior Tour Masters v Prostějově, semifinalista dvouhry a finalista čtyřhry Realsport Open TE 2 v Milovicích, vítěz turnaje ČTS třídy A mladších žáků na Štvanici, ve Valašském Meziříčí a na Spartě, vítěz ve dvouhře i čtyřhře na Mistrovství ČR mladších žáků, zlatý ve dvouhře na Letní olympiádě dětí a mládeže ve Zlíně

Štěpán Trunečka
Vanesa Nikolovová

1. hráčka ročníku 2001, vítězka turnaje ČTS třídy A mladších žáků v TC Tennisline, v Litvínově a na TK Sparta, finalistka dvouhry a vítězka čtyřhry na Mistrovství ČR mladších žáků, vítězka Letní olympiády dětí a mládeže ve Zlíně

Denisa Hindová

1. hráčka ročníku 2002, vítězka dvouhry i čtyřhry na Halovém mistrovství ČR a turnaji ČTS třídy A mladších žáků v Mostě, vítězka čtyřhry na turnaji ČTS třídy A ml. žáků v TC Tennisline, semifinalistka dvouhry a vítězka čtyřhry na turnaji TE 3 v Rakovníku, členka vítězného týmu pro ME – Winter Cup 2014

Darja Vidmanová

1. hráčka ročníku 2003, členka vítězného týmu v Junior Fed Cupu

Družstva

Extraligové družstvo, 3. v extralize (Mertl, Hernych, Mečíř, Sikora, Jebavý, Hradecká, Krajčková, Kramperová, trenéři Vacek, Fencel a Hřebec)

Družstvo dorostu, 3. na M ČR (Valent, Staněk, Vondrášek, Sochůrek, Šimek, Vejvara, Ricci, Kolodziejová, Mateková, Rohanová, Vondroušová, Hrubá, kapitán Vacek)

Družstvo staršího žactva, 3. na M ČR (T. Paroulek, Velek, Trefný, Jedlička, Štyler, Forejtek, Vondroušová, Běhouňková, Bužková, Richterová, trenéři Štych, Zádrapa)

Družstvo mladšího žactva, 2. na M ČR (Popovic, Forejtek, Trunečka, Krumich, Schneider, Nikolovová, Vašíčková, Hindová, trenéři Zemanová, Zádrapa, Steinbrecher)

Družstvo babytenisu, 2. v Pražském přeboru (Klír, Jelínková, Černá, Beranová, Kubík, kapitán Pecha)

Filip Paroulek bere tenis s nadhledem

Je z tenisové rodiny, tatínek hrál ligu za RH Praha, pozdější Olymp, a oba starší sourozenci – čtrnáctiletý Tadeáš a jedenáctiletá Sára – už také vyhrávají turnaje. Osmiletý FILIP PAROULEK proto nemohl jinak, má v rodině hned tři vzory.

První lekce mu dával na kurtech TJ Radlice, kde hraje pořád, táta Petr. Ten chválí trenérku Elišku Mikulovou za její trpělivost a pečlivost v technice úderů. Jednou týdně jezdí Filip trénovat na Štvanici, kde hrají i oba starší sourozenci. „Proč na I. ČLTK? Protože většinu trenérů znám z doby, kdy jsem hrál, a mám k nim důvěru,“ vysvětluje jeho otec.

Filip už také vyhrává turnaje v kategorii babytenisu; naposledy v Radlicích, předtím byl ve finále Pražského přeboru.

„Můj nejlepší úder je forhend,“ upřesňuje největší zbraň žák druhé třídy, který říká, že ve škole ho nejvíce baví tělocvik a matematika. „Zato angličtina...,“ uleví si fanoušek Berdycha a Kvitové, který kromě tenisu hraje taky na kytaru. U Paroulků se totiž zdaleka nehraje jen »na raketu«; Sára válí na klavír a Tadeáš na housle!

O šest let starší bratr je pro Filipa příkladem, i když o tenise se spolu prý nebaví. Možná časem, až přijde čas rivality. V jednom jsou každý jiný: „Tadeáš je pečlivější a zodpovědnější, Filip si s tenisem tolik starostí nedělá, je víc nad věcí. Možná je to i výhoda,“ usmívá se Petr Paroulek a trenér Jan Pecha přidává:

„Filip je psychicky silný, nikdy u něj neuvidíte slzy. I když prohrává, nic si z toho nedělá a u tenisu se usmívá.“

KPM CONSULT

KOMPLEXNÍ DOPRAVNÍ ŘEŠENÍ

STUDIE
PROJEKTY
ANALÝZY

dopravní inženýrství a telematika
dopravní a přepravní průzkumy
inteligentní dopravní systémy
modernizace a optimalizace
vzdělávání a publikování
ekonomika v dopravě
dopravní stavby
věda a výzkum
controlling
logistika

www.kpmconsult.cz

 OHL ŽS

EUROVIA
VINCI

METR@STAV

TRINECKÉ ŽELEZÁRNY

 ŽPSV
OHL GROUP

 SUDOP BRNO

Dva veteráni; Honzové Hernych (vlevo) a Mertl už patří na Štvanici k inventáři

Jan Hernych & Jan Mertl:

Končit se nám nechce

Na Štvanici to bok po boku táhnou už patnáct let. První je Pražák, je mu čtyřiatřicet a hraje za I. ČLTK od svých osmnácti, na Štvanici přestoupil z Bohemians. Druhý je o dva a půl roku mladší a přišel z Teplic. JAN HERNYCH a JAN MERTL mají spoustu společného, i když výsledkově je první Honza dál; dotáhl to do daviscupového týmu a na světovém žebříčku do první šedesátky, zatímco druhý byl na žebříčku ATP nejlépe 163. hráčem světa. Spojuje je i to, že konec kariéry mají pomalu na dohled. Co ještě touží vyhrát? Co se jim v kariéře (ne)povedlo? A co budou dělat, až raketu pověsí na hřebík? I o tom je následující rozhovor.

UŽ ráno cítíte ty odehrané roky?

Hernych: „Já rozhodně. (směje se) Ta otázka by asi spíš měla znít, co mě nebolí. Bolí mě achillovka, záda, koleno, a podle toho, jak jsem trénoval o den dřív, většinou ještě něco dalšího...”

Mertl: „Bohužel jsem na tom podobně, každé ráno cítím koleno a patu.”

Do kolika chcete hrát?

H: „Dokud budu fit, dokud to bude mít smysl a bude mě to bavit. Na druhou

stranu: nesmí mě to jenom bavit, nesmí to být na úkor rodiny, časově, ani finančně. Ale zatím mě to baví, dokonce čím dál víc, a čím dál méně se mi chce končit.”

M: „Mám to stejně. Než začít s trenéřinou, raději budu ještě hrát, třeba jenom zahraniční ligy, i druhou nebo třetí. Anebo turnaje. V Německu, ve Francii i jinde v Evropě je každý týden několik malých turnajů s dotací od pěti do patnácti tisíc eur. Trvají většinou tři dny, bývá tam hrazený

nocleh, výdaje jsou tudíž minimální, de facto jen cesta.”

Co ještě toužíte vyhrát?

H: „Loni jsem si potvrdil, že na trávě můžu hrát vyrovnané zápasy i s velmi dobrými hráči, takže připouštím, že k tomu se trošičku upínám, tam ještě cítím šanci. A rád bych se kvalifikoval na nějakém grandslamu.”

M: „Mám stejný cíl, rád bych se kvalifikoval na grandslamu, bohužel se mi to za celou kariéru nepodařilo...”

Dvakrát jsem hrál finále v Austrálii, jednou jsem byl první na řadě jako případný *lucky looser*, ale nevyšlo to. Totéž platí o turnajích ATP – nikdy jsem se nekvalifikoval do hlavní soutěže.“

Kdyby se vám už nic z toho, co si přejete, nesplnilo – čeho byste nejvíc litovali?

H: „Mě by asi mrzelo – a bohužel už to tak asi bude, že jsem nevyhrál to jedno finále turnaje ATP, do kterého jsem se probojoval (Hertogenbosch 2006; Ančić, 0:6, 7:5, 5:7). A taky mi bude chybět výraznější úspěch na grandslamu. Nejdál jsem byl před třemi roky ve třetí kole v Melbourne, z kvalifikace. Na grandslamech jsem zkrátka nedokázal překročit svůj stín. Nejlip hraju asi na trávě, ale ve Wimbledonu jsem měl nesmírně těžké losy; Hewitt, Ljubičić, Berdych, Štěpánek, Tipsarevič... Jenom na první pokus to bylo hratelné, Bracciali, ale to jsem byl ještě zelenáč.“

M: „Štvalo by mě to, o čem jsem mluvil, že jsem se nikdy nekvalifikoval na turnaj ATP ani na grandslam. I to, že jsem nevyhrál žádný challenger. Zrovna Honza mi tu jedinou dosavadní šanci zhatil, (*usmívá se*) když mě porazil ve finále v Sarajevu; 7:5 v tie-breaku třetího setu. Grandslamy budu ještě zkoušet, na US Open mám snad šanci. V Paříži záleží strašně moc na losu a Wimbledon, to není můj šálek...“

Co byste poradili – anebo co jste zkoušeli poradit – tomu druhému?

A co si naopak závidíte?

H: „Závidím Honzovi jeho brutální servis. A rada? Já už mu radil tolikrát, ale on má tak tvrdou palici, že si poradit stejně nenechá. Myslím, že od nikoho. Postupně se v tom sice lepší, ale stejně si vždycky všechno udělá podle svého... Před pár lety jsem mu říkal, ať zkouší větší turnaje, ať nejedí pořád jen na challengery. Ať víc riskuje na returny soupeře, že má výbornej servis a ten že si podrží. On to vždycky všechno odkýval, přidal nějakou vtipnou glosu a stejně si to udělal podle svého. (*usmívá se*) Když jsem se pak podíval na přihlášky, v tom týdnu se třeba hrály tři turnaje ATP, ale on byl stejně napsaný na challenger...“

M: „Vím to, jsem paličák. Hru jsem postupně zkoušel pozměnit, ale pak přišel zápas a...“

H: „Asi tomu dost nevěřil, pak to nemá cenu. Ale je třeba dát tomu chvíli čas.“

M: „Není to snadný, vydržet u toho, i když se nedaří... Co Herňovi závidím,

”

Věřím, že na trávě můžu hrát vyrovnané zápasy i s dobrými hráči, tam ještě cítím šanci.
Jan Hernych

to je přehled ve hře. Nezmatkuje. A je zápasovej typ, dokáže hrát v zápasech mnohem líp než v tréninku, a to umí kromě těch nejlepších hráčů málokdo. Taky má dobrou return. Ale radit, to já jsem mu nikdy nemohl.“

Co budete dělat, až přijde ta chvíle a řeknete tenisu sbohem?

H: „Určitě něco, co bude spojené s tenisem a co bude mít smysl. Chtěl bych pomoci něco zlepšit, vybudovat... Třeba na Štvanici. Ale museli bychom všichni mluvit společnou řečí a mít stejný cíl. Kdyby to nevyšlo, asi bych nešel po žádné další kariéře a spíš se snažil mít čas na rodinu, najít si něco, co by nebylo tolik časově náročné. Zřejmě bych zkusil trenérinu. Myslím, že by mě to bavilo, a moc. Ale stejně jako cokoliv jiného by to muselo mít smysl.“

M: „Aby to člověka bavilo, to je základ. Až jednou zjistím, že už to nemá smysl, rád bych měl jako trenér dva tři hráče a věnoval se jim. Ale museli by to být hráči, kteří doopravdy chtějí něco dokázat, mají tah na bránu a chtějí makat. Ne, že to přijdou odtrénovat a moc nad tím nebudou přemýšlet.“

Jaké největší tenisové zklamání vás za ty roky potkalo?

H: „Já jich mám víc, počínaje prohraným finále v Hertogenboschi přes spoustu zápasů, které byly důležité a mohl a měl jsem je vyhrát.“

M: „Nejvíce mě štvě vyhraný zápas ve finále kvalifikace v Melbourne asi před sedmi lety. Měl jsem set a 5:3 s Andersonem, ale prohrál jsem. Štvalo mě to snad měsíc, každý den jsem to měl v hlavě. Asi jsem byl nervózní, to je jasné, ale že bych se podělal, to si nemyslím. Přitom to stačilo doservírovat... Druhý set jsem prohrál v tie-breaku a třetí 6:4.“

Je něco, co jste v kariéře udělali špatně?

H: „Kariéra je hodně o lidech, které člověk potká. Já měl to štěstí, že jsem relativně brzy začal trénovat s panem Hřebcem, ten mi hodně pomohl. Ale daleko dřív jsem měl přemýšlet o tom, co mi dělá dobře. Poznávat svoje tělo. Teprve poté, co jsem začal spolupracovat s kondičním trenérem Michalem Vágnerem, který mi pomohl nejen

pokud jde o fyziku, ale i lidsky, jsem se o tyhle věci začal víc zajímat. Zada, se kterým jsem měl často problémy, jsme díky tomu dali dohromady. Chyba byla i v tom, že jsem neměl dobrou svalovou výbavu. V mládí jsem měl víc zaposilovat, víc na muskulatuře zapracovat. Kdybych to udělal, určitě bych byl silnější a odolnější vůči zraněním.“

M: „Já jsem si měl víc užívat zápasy. Tenisem jsem žil, ale možná v některých směrech až moc. Zápasy a turnaje jsem asi zbytečně hrotil, byla v tom přílišná nervozita, moc velká zodpovědnost, už odmalička. Bohužel jsem se od toho celou kariéru nedokázal oprostít. Měl jsem si jít víc zahrát, zápas si užít, mít z tenisu větší radost a nestresovat se kvůli vítězství. To mi asi ublížilo, možná jsem mohl vyhrát o něco víc.“

Vy jste asi oba na Štvanici hodně rádi, že?

H: „Já určitě. Jsem tady od osmnácti a lidi, se kterým se tady potkávám, mám rád. Teď jsem se trochu začal zapojoovat do fungování klubu, zajímat se o to, co bych třeba mohl v budoucnu dělat, v čem bych mohl pomoci. Vidím, že některé věci by se daly dělat jinak a líp, třeba že bychom měli zlepšit komunikaci.“

M: „To je skoro zbytečná otázka. Jsem tady od sedmnácti, patnáct let, takže tenhle klub je pro mě logicky srdeční záležitostí. Ale souhlasím s Honzou, některé věci bychom asi v té konkurenci, která tady je, měli začít dělat trochu jinak.“

Jak se těšíte na srpnový Prague Open, který bude letos poprvé pořádat právě I. ČLTK?

H: (*usmívá se*) „Hraju doma hrozně rád, hrálo se mi tady vždycky dobře, cítil jsem podporu, měl pohodový režim. Logicky, je to v mém klubu, můj nejoblíbenější turnaj. Třikrát jsem ho vyhrál, jednou byl ve finále. Ale když jsem předloni neměl žebříček, tak jsem nedostal volnou kartu, a po vysvětlení proč mi Prague Open docela zhořkl... Ale jsem samozřejmě rád, že se bude hrát i letos, protože je to velká šance hlavně pro mladé hráče. A taky fajn zpestření pro členy; mají turnaj ve svém klubu a většinou i komu fandit.“

M: „Taky hraju na Štvanici rád, ale nedaří se mi tady tak jako Honzovi. Možná to souvisí s tím, co jsem říkal předtím. Ale ten týden, když hraju na Štvanici, je samozřejmě pokaždé příjemný a pohodový.“

”

Asi jsem svůj tenis zbytečně hrotil. Byla v tom přílišná nervozita a zodpovědnost. Měl jsem si zápasy víc užívat.
Jan Mertl

Ti nejlepší a jejich trenéři: vpředu stojí (zleva) Sandro Ricci, Markéta Vondroušová, Denisa Hindová, Vanesa Nikolovová a Darja Vidmanová, vzadu Zdeněk Kubík, Lubomír Štych, Jan Pecha, Pavel Zádřapa a Magdalena Zemanová

Talent, podmínky a dobří trenéři. Proto jsou děti ze Štvanice nejlepší

Radost, snad i pýcha. Takové musejí být pocity trenérů I. ČLTK při pohledu na přehled jmen nejúspěšnějších žáků a juniorů klubu. Na Štvanici totiž hraje šest nejlepších dětí v jednotlivých ročnících (viz box)! A jestli klubu maličko chybějí tituly z mládežnických soutěží družstev, mezi jednotlivci má tolik premiantů, jako všechny ostatní domácí kluby dohromady! Čím to je?

„Je za tím mix několika faktorů – talent, kvalitní podmínky a dobří trenéři. Pohybový talent hraje asi největší roli, nicméně sebevětší talent by se bez správného metodického vedení a dobrých podmínek neprosadil,“ říká Jan Pecha, asistent manažera klubu a vedoucí trenér školičky I. ČLTK, jenž s některými z těch nejlepších sám hrál. „Podstatná je ale i kvalita dalších hráčů, protože jednou z důležitých podmínek výkonnostního růstu je i dobrý sparing. K tomu je ale Štvanice určena, ať už jako klub nebo TSM. Každopádně je to důkaz, že jdeme správnou cestou a že jsou v I. ČLTK výborní trenéři.“

Sluší se dodat, že jednička ročníku 2002 mezi chlapci, Gabriel Čížek, z I. ČLTK teprve nedávno odešel a že se na Štvanici rýsují i velmi silné ročníky dětí narozených v roce 2004 (mj. Klír, Fiedler a Černá) a 2005 (Málek, Štyler, Paroulek).

Na Štvanici vychovávají – a nejen díky dobře fungující klubové školičce – vlastní talenty (Hindová, Vidmanová), umějí přivést talentované děti odjinud a posunout jejich výkonnost na opravdu špičkovou úroveň (Vondroušová, Forejtek, Nikolovová), ale díky kolektivu zkušených trenérů umějí vytáhnout i ty zdánlivě průměrné. Takhle přišel

na Štvanici Alessandro Ricci. Měl šikovnou ruku a talent, ale jako mladší žák nikterak nevynikal, přípravu si musel sám platit. Po roce ho však trenér Luboš Štych vytáhl do družstva a postupně se z něj stal nejlepším starším žákem v ČR!

„Jonáš Forejtek nás zaujal při turnaji v roce 2008. Snad všechny zápasy tehdy prohrál a obrečel to, ale byl bojovník a tenis ho bavil, a tak jsme ho přivedli do klubu,“ přibližuje Jan Pecha příchod velkého talentu, který se zatím stále rozhoduje mezi tenisem a sjezdovým lyžováním; i v něm je totiž doma nejlepší.

S úsměvem, ale vážně, potvrzuje tezi o dobrých trenérech Magdalena Zemanová. „Určitě hraje pozitivní roli, že si rozumíme nejen tenisově, ale i lidsky, že spolupracujeme, radíme se. A když má někdo talent, snažíme se mu udělat ty nejlepší podmínky. Asi je to sebechvála, ale jsem přesvědčená, že máme nejlepší tým trenérů mládeže. A ještě jedna věc je důležitá: na Štvanici není na děti takový tlak jako jinde, lépe se jim tady dýchá. Je tu zkrátka příjemnější a uvolněnější atmosféra, která se přenáší i na rodiče.“

„Souhlasím a přidám bych, že je důležité, že děti mají k nám trenérům velmi dobré vazby,“ říká Zdeněk Kubík. „Všichni vědí, že zájem z jiných klubů o některé naše hráče – a nejen o ty, kteří jsou nejlepší ve svých ročnících – je velký. To, že neodcházejí, souvisí v mnoha případech právě s tím, jaké mají vztahy s trenéry, kterým důvěřují i rodiče. A určitě hraje roli to, že tu mají kamarády a že se jim na Štvanici líbí.“

Zdeněk Kubík je tím, kdo by měl přivést k branám ženského tenisu Markétu Vondroušovou, která – ač první rok mezi dorostenkami – neustále sbírá další a další úspěchy. „Markéta se pořád zlepšuje, vždyť od loňského dubna do ledna téměř dohnala nejlepší hráčku ročníku 1997 a je naší čtvrtou nejlepší juniorkou. Má velký talent a žádnou zásadní slabinu. Tenis je hlavně o pohybu, a to je její doména. Za jejími úspěchy je ale celý souhrn předpokladů. Má nejen rychlé nohy, ale i rychlou ruku, dokáže hrát míče brzy po odskoku, což se dá těžko naučit, je levačka, úderově nemá slabinu a je i mentálně silná.“

Pavel Zádrapa připojuje k tajemství štvanických úspěchů ještě jednu důležitou maličkost: „Všichni ti, o kterých mluvíme, mají velkou podporu rodičů, a téměř všichni jsou pracovití. A mají touhu. Jonáš i Vanesa, se kterými hraju, jsou zápasové typy, umějí se zakousnout a jít za vítězstvím. Určitě máme výhodu i v tom, že na Štvanici je dost dobrých hráčů na kvalitní sparing, ale zase ne tolik, aby nebylo možné zachovat určitý individuální přístup.“

Zároveň s chválou ale Pavel Zádrapa varuje před uspokojením. „Všichni naši nejlepší hráči mají předpoklady, každý má nějakou výjimečnou vlastnost, která mu dává šanci, aby se v budoucnu prosadil. Ale pořád je to jen šance, ke které je potřeba přidat spoustu odehraných hodin, píle a touhy. Konkurence ve světě je totiž už od nejmladších kategorií přímo brutální...“

»Jedničky« na Štvanici

- **Alessandro Ricci**, nejlepší hráč ročníku 1998 (trenér: Jan Vacek/Pavel Zádrapa)
- **Markéta Vondroušová**, nejlepší hráčka ročníku 1999, finalistka Orange Bowlu a Nike Junior World Tour Masters do 14 let (trenér: Zdeněk Kubík)
- **Jonáš Forejtek**, nejlepší hráč ročníku 2001, účastník Nike Junior World Tour Masters do 12 let (trenér: Pavel Zádrapa)
- **Vanesa Nikolovová**, nejlepší hráčka ročníku 2001 (trenér: Pavel Zádrapa)
- **Denisa Hindová**, nejlepší hráčka ročníku 2002, halová mistryně ČR (trenérka: Magdalena Zemanová)
- **Darja Vidmanová**, nejlepší hráčka ročníku 2003 (trenér: Zdeněk Kubík)

Lubomír Štych: Nejdůležitější je systém

V I. ČLTK se věnuje talentovaným dětem už deset let, toho času jako vedoucí trenér mládeže do 14 let. Krom toho je LUBOMÍR ŠTYCH (50), bývalý extraligový hráč VŠ Praha a Sparty, reprezentačním trenérem děvčat této věkové kategorie. Koho jiného se ptát, proč hraje na Štvanici tolik úspěšných dětí?

Čím to podle vás je především?

„Tím, že máme dobrý systém. Dobrá práce trenérů je o vztazích, komunikaci, zastupitelnosti, o tom, aby děti nebyly bezprizorné a měly co nejlepší servis.“

V čem jsou vaši kolegové výjimeční?

„Pavel Zádrapa je vynikající na kurtu, výborný na techniku. Magda Zemanová má zase oko a entuziasmus, kterým přitáhne a doslova poblázní děti i rodiče. Což je hodně důležité. Někteří mají tendenci se v tréninku šetřit, ale není na co! Kdo se chce prosadit, musí jet už jako žáček na plný plyn. Představa, že bude hrát lehce dvě hodiny, i když ostatní trénují dvakrát víc, a potom trochu přidá a dožene je, je lichá.“

Z čeho nebo z koho máte momentálně největší radost a proč?

„Vždycky mě těší, když se »podaří« hráč typu Ondry Štylera. Kluk, kterého přivedeme jako dvacátého v republice, a on u nás skočí do špičky. Podobné je to s Lukášem Vejvarou. Přišel jako průměrný žáček z Oazy a neustále se zlepšuje. Z toho mám radost. A taky mě těší, když vidím naše děti hrát ještě ve dvaceti nebo v pětadvaceti, i když to třeba do špičky nedotáhly. Je to známka, že k tenisu mají vztah.“

Hlásí se do školičky dostatek šikovných dětí?

„Bohužel si myslím, že nejšikovnější kluky bere tenisův fotbal a hokej. A celková zdatnost dětí je čím dál nižší. Spousta jich má omluvenky z tělocviku, neumějí udělat kotoul, natož šplhat. Tyhle dovednosti se postupně ztrácejí a pak se dohánějí speciálním cvičením. Dřív byly děti lépe vybavené.“

Jakou radu byste dal rodičům, kteří touží, aby se jejich dítě prosadilo?

„Aby byli důslední a trpěliví. Děti se musejí naučit pracovat, proto důslednost. A bez výdrže to nejde, protože ta cesta je dlouhá, hlavně v případě kluků. Tenis není snowboarding; Samková začala závodit v deseti a ve dvaceti je olympijskou vítězkou. Tenista za sebou má v šestnácti stejných deset let práce, ale pokud není Becker, Nadal nebo Djoković, pořád je na začátku cesty s absolutně nejistým výsledkem.“

Jonáš Forejtek, suverén ročníku 2001; otázka zní, zda u něj vyhraje tenis nebo lyže...

Jonáš s Vanesou Nikolovovou po triumfu v Nike Junior Tour na Spartě

Prague Open v novém balení

I. ČLTK bude v srpnu v roli promotéra i organizátora

Tradice pokračuje, na Štvanici se i letos v létě uskuteční ATP Challenger Prague Open, a sice v týdnu od 4. do 10. srpna. Zásadní změnou proti všem předcházejícím ročníkům je to, že marketingovou a produkční agenturu nahradí v roli promotéra a organizátora I. ČLTK Praha. Připomene tím víc než století staré turnaje, které klub pořádal už na konci 19. století; ten vůbec první, Mistrovství koruny české, se uskutečnil už v roce 1895 ještě na Střeleckém ostrově, kde původně sídlil. Ředitelem turnaje bude stejně jako doposud manažer klubu VLADISLAV ŠAVŘDA (62, na snímku).

Důvod změny je zřejmý, agentura Sport Towers Prague odchází s challengerem jinam, že?

„Ano, po dvanácti letech ukončuje na Štvanici činnost a bude svůj turnaj dělat jinde. My však chceme tradici mezinárodních turnajů na Štvanici udržet, protože je mimořádná. Proto jsme požádali o termín vlastního challengeru a ATP nám vyhověla.“

Proč týden na začátku srpna?

„Procházel jsem kalendář stávajících turnajů a chtěli jsme termín, ve kterém bude reálná šance získat na Štvanici kvalitní obsazení. Turnaj v týdnu od 4. srpna se nám zdá jako nejvýhodnější z hlediska konkurenčních turnajů, navíc navážeme na liberecký challenger, což je další plus. Pro hráče je ideální, když si mohou naplánovat dva nebo více turnajů v jedné zemi, respektive s minimem cestování a na shodném povrchu.“

Na »padesátku« asi není snadné přilákat atraktivní jména – s kým počítáte?

„V pavouku takového turnaje bývá obvykle několik tenistů Top 100, ale nám jde především o to dát příležitost hráčům našeho klubu. Volné karty budeme mít výhradně pro sebe, respektive je budeme sdílet s Českým tenisovým svazem. Předpokládám, že hrát budou oba naši nejzkušenější hráči, Honza Hernych a Honza Mertl, ale také Adrian Šikora, Robin Staněk, bude-li zdrav, tak i Marek Routa a případně někteří další.“

Věříte, že se turnaj v režii klubu etabluje?

„Není důvod, aby tomu tak nebylo, i když je to samozřejmě především otázka ekonomická. Turnaje kategorie challenger ale nejsou nijak extrémně finančně náročné. Do budoucna bychom rádi navýšili dotaci na 100 tisíc dolarů a přilákali zajímavější hráče, aby byl turnaj pro diváky ještě atraktivnější. Současně bychom rádi, aby i »stovka«

byla zajímavá pro hráče našeho klubu, aby tu pořád byli mladí tenisté, kterým by pomohlo, že si zahrají o body na domácích kurtech.“

Hledáte pro turnaj generálního partnera?

„Partnery samozřejmě hledáme, a nejen titulárního, jehož jméno by se objevilo v názvu turnaje, tak jako tomu bylo u posledních štvanických challengerů. Pokud bychom takového partnera nenašli, zůstane v názvu Prague Open jméno klubu. Což by pro I. ČLTK znamenalo velmi výraznou prezentaci a reklamu. Navíc je název klubu značkou, která je vnímána všeobecně pozitivně, i díky bohaté historii a mnoha legendárním hráčům, kteří v klubu působili a stále působí.“

Máte už v tuto chvíli příslib někoho ze sponzorů?

„Partnery stále oslovujeme, ale s některými už jsme dohodnuli. Mezi ty největší bude tradičně patřit Magistrát hlavního města Prahy a také společnost Advantage Cars Milana Vopičky

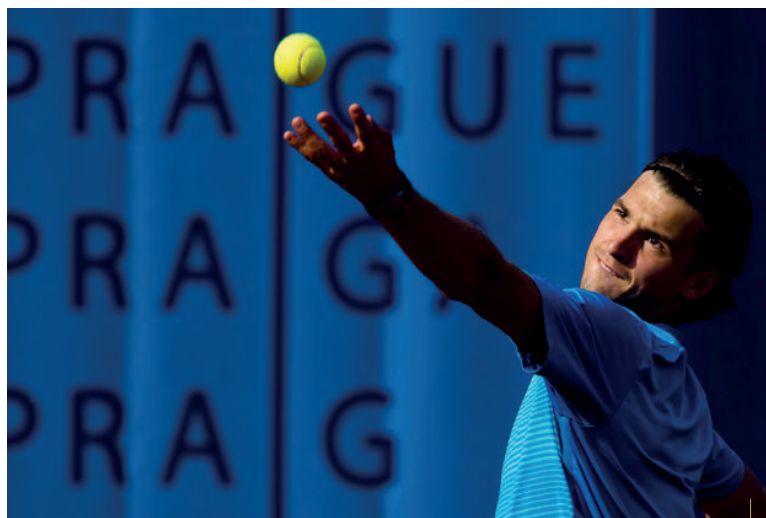
mladšího. Také napevno počítáme s podporou Českého tenisového svazu.“

Proč jste vůbec zvolili ATP Challenger a ne turnaj žen?

„Turnaj mužů má na Štvanici nejdelší tradici. Ale nikde není řečeno, že v budoucnu nebudeme uvažovat o podobném turnaji žen. Myslím, že vývoj bude nepochybně podléhat i tomu, která kategorie bude mít v klubu prioritu, kde bude víc potenciálních talentů na vstup do světového tenisu.“

Chystáte v průběhu Prague Open i nějaké doprovodné akce?

„Scénář turnaje teprve dáváme dohromady, ale jisté je, že bychom rádi spojili tradiční klubový V.I.P. turnaj ve čtyřhře, který bývá v separátním termínu, s turnajem partnerů Prague Open, a sice o víkend, kdy bude challenger vrcholit. Myslím, že kulisa závěrečných bojů by zpříjemnila atmosféru společenského turnaje, který bychom rádi spojili i s večerní V.I.P. party.“

Challenger na Štvanici si před třemi lety zahrál i Grigor Dimitrov

ŘÍKEJTE TOMU TŘEBA CHARISMA.

ADVANTAGE
CARS

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 95/10, 190 00 Praha 9

Pavel Hučka ukazuje bundu značky Tecnifibre, vpravo Ivan Nekola

Nové Tecnifibre Servis Centrum při I. ČLTk Praha Profesionalita a zkušenost

Většina členů to jistě ví: na Štvanici funguje od ledna nový *pro shop* s profesionálním servisem. Výběrové řízení na jeho provozování vyhrála společnost Pro Kennex Sport Pavla Hučky, která bude pro příštích pět let opět partnerem klubu (nepřetržitě už od roku 1988!). Za vyplétacím strojem a v roli zkušeného rádce najdete dalšího dlouholetého člena klubu Ivana Nekolu.

Obchod nabízí kompletní tenisové (ale i squashové a badmintonové) vybavení, primárně od značky Tecnifibre, respektive Pro Kennex. Rakety, výplety, textil, míče, doplňky. Sortiment doplňují tenisky značek Asics a Yonex. Zatím. Příchozí golfisté jistě ocení špičkové míče Bridgestone a časem zřejmě i další vybavení. „Sortiment i zastoupení značek v obchodu se samozřejmě bude vyvíjet. Předpokládáme doplnění tenisek Lotto a také textilu jedné další značky,“ přibližuje Pavel Hučka a dodává: „Stejně důležitý je ale kvalitní servis. To byla ostatně jedna z hlavních podmínek vedení klubu: že bude na Štvanici fungovat opravdu profesionální servis se vším všudy.“

Pro Ivana Nekolu, který patří do I. ČLTk od roku 1965 (!), kdy ho rodiče přivedli do školčky pana Semeráda, je návrat i trochu nostalgický. „Táta tady vyplétal rakety od roku 1976 až do chvíle, kdy stará Štvanice padla. V legendárním domečku Pepy Součka. Teď, po třiceti letech, jsem tady já. Beru to jako výzvu a hozenou rukavici. Chtěl bych, aby tady fungoval opravdu profesionální servis. Takový klub jako I. ČLTk, s takovou tradicí a závodním tenisem, se bez něj nemůže obejít.“

Ivan Nekola má k dispozici špičkový vyplétací stroj značky Tecnifibre, ten, na kterém se vyplétaly rakety Nadala a spol. při posledním londýnském Masters, a stejně dokonalý diagnostický přístroj švýcarské výroby ERT 4000. „Umí změřit nejen hmotnost a vyvážení rámu, ale i napětí výpletu, jeho dynamickou tenzi a dynamickou tvrdost rámu. Což je asi to vůbec nejpodstatnější, protože jde o skrytý údaj, který se jinak člověk nedozví. Stroj pracuje velmi spolehlivě a šetrně, při měření nedochází k žádnému ohýbání rámu, tak jako na některých jiných přístrojích. Komu změříme rám, ten se do detailu dozví, co má momentálně v ruce. Výběr nové rakety je pak snazší a přesnější.“

Právě diagnostika je věc, která v mnoha servisech chybí. Pokud má navíc chytré přístroje k dispozici zkušený trenér, je to ideál. „Při vši účtce ke kolegům-trenérům, občas jim chybí odstup a jiný pohled (na raketu). Klasické fyzikální veličiny jako hmotnost a vyvážení ale nelze pominout,“ říká šéf nového *pro shopu*, který roky provozoval vlastní specializovaný obchod na nedalekém Řezáčově náměstí. „Bohužel se stále setkávám

s argumentací, že »když s tímhle rámem hraje Nadal nebo Federer, musí to být ta nejlepší raketa«. Ano, je, ale pro tyhle dva. Pro jiné dva hráče mohou být vhodnější zcela rozdílné rakety. Ta nejlepší je zkrátka pokaždé jiná, podle toho, kdo s ní bude hrát. A kouzlo poradenství spočívá v tom, umět ji každému najít. To bych tady chtěl dělat.“

Obchod je otevřen v pracovní dny od 9 do 17 hodin, při některých akcích i nad rámec této doby. Standardní vypletení rakety přijde na 180 Kč, závodní hráče I. ČLTk na 170 korun. Pro členy chystá *pro shop* i některá zvýhodnění.

„Chceme, aby členové klubu u Ivana Nekoly nejen rádi vyplétali a dostávali od něj užitečné rady, ale i nakupovali. Proto připravujeme různé akce a chceme jim některé zboží nabídnout ještě výhodněji. Mimochodem jim také nabízíme soupravu Tecnifibre s logem klubu s třicetiprocentní slevou,“ říká Pavel Hučka a avizuje mimořádně zajímavou akci hned na úvod sezony: „V týdnu od 14. do 20. dubna budeme členům I. ČLTk vyplétat rakety strunami Tecnifibre se slevou 50 % na materiál i vypletení.“

THE MOST
IMPORTANT
SHOT IS THE
NEXT
ONE

RAZOR
CODE

The official string
of the ATP World Tour™.
For spin and durability.

Tecnifibre®

Discover the On The Road program at :
TECNIFIBRE.COM/ONTHEROAD

**ON
THE
ROAD**
TO THE ATP WORLD TOUR

© 2013 Tecnifibre

Tecnifibre se stal oficiálním partnerem ATP 2013 - 2017
Od 1. 1. 2013 české stránky Tecnifibre na nové adrese

www.tfcz.cz

Marie Pintérová o Vánocích v Praze na klubové party

Marie Pintérová-Neumannová začala v padesáti letech malovat

Návrat po třiceti letech

Spolu s Vlastou Vopičkovou-Kodešovou byla na přelomu 60. a 70. let nejlepší domácí hráčkou, v roce 1971 se stala mezinárodní mistryní Československa. V osmadvaceti letech se však MARIE PINTÉROVÁ-NEUMANNOVÁ (67) provdala do Maďarska a v rodné zemi se za ní tak trochu zavřely dveře. V posledním roce však po dlouhých třiceti letech hned dvakrát navštívila Prahu i svůj někdejší klub – I. ČLTK Praha. Moc ráda znovu potkala staré přátele a zavzpomínala.

Jak se vám líbily srpnové oslavy 120. výročí založení klubu?
„Zamávaly se mnou. (s úsměvem) Začalo to turnajem; nejsem zvyklá hrát s prezidenty a už vůbec ne s jejich mladými partnery – profesionály. S Vaškem Krásným jsme proti panu Klausovi s panem Vackem neměli šanci. Ale bylo moc fajn, že jsem se zase po letech s některými viděla. Večer na Žofíně s promítáním filmu, hudbou, večeří a hlavně strávený

se známými byl opravdu příjemný. Jsem moc ráda, že jsem u toho byla, a děkuji všem, kdo se o tohle setkání zasloužili.“

Jak vzpomínáte na starou Štvanici? A na jaké období nejraději?

„To by bylo na menší knihu. Na Štvanici jsem strávila deset let. Přišla jsem tam v roce 1963 – tehdy tam ještě žila paní Drobná, v kanceláři klubovny, kde měl později pokoj

taky Pavel Huťka. Sama jsem na Štvanici taky bydlela, tři roky. Byla tam ohromná atmosféra. Stará dřevěná klubovna, všude spousta zeleně a hlavně fajn lidi, třeba správce pan doktor Souček. Pro ty, kdo ho neznali, a hlavně pro cizince, muselo být opravdu překvapivé, když se například při Davis Cupu ozval rozhodčí se slovy: Pane doktore, prosím, buďte tak laskav a obtáhněte zadní lajny...“

Pan doktor Souček měl prý svéráznou ženu Růženu?

„To tedy měl. Říkala, že při siestě mívá vidění. Jednou mi povídá: Tak si představ, že jsem viděla mapu Evropy za třicet let a místo Moskvy tam byla veliká díra... Taký byl zážitek vidět ji řídit auto. Přes zápěstí kabelku, cigaretku, a všechny řidiče kolem, kteří nejednali podle jejích představ, poučovala. (*usmívá se*) Zažili jsme tam spoustu legrace. Doktor Souček alias Pepa, nebo taky Pepino, často a rád hrával na piano. Dokonce složil píseň, kterou jsem měla za úkol prodat v Paříži, což se mi bohužel nepovedlo. Někdy čas jsme si pak psali, měl hrůzu z toho, že se bude muset odstěhovat ze Štvanice. Bohužel, také to stěhování o mnoho nepřežil.“

Kdo vás vůbec přivedl k tenisu?

„Starší bratr Mirek, bylo mi dvanáct nebo třináct let. Bylo to v Teplicích; jednou přišel nadšený, že na Letné sbírali na tenise míčky a ti lidé je pak nechali zahrát. Bylo to prý ohromné. Tak jsme vyrazili na Panoramu a hráli... Jeho ale zlákal fotbal a ještě později létání, kterému zůstal věrný dodnes. Jezdával se mnou na turnaje a i dnes si rád zahraje. Nevidíme se ale často. Bratr žije v Plzni. Při mojí poslední návštěvě jsme vyrazili na Šumavu a bylo to nádherné. Jezdili jsme na kole, nasbírali houby a nechali si v restauraci udělat smaženici.“

A kdo vás před lety přivedl na Štvanici?

„Pan Síba, který tehdy působil na ČSTV. Postupně jsem se tam začlenila mezi vrstevníky, kterými byli sourozenci Kodešovi, Jirka Medonos, Pavel Huřka, Franta Stejskal, o něco mladší Láďa Šavrdá, Honza Šesták, Eva Gráfová. Nejvíce s námi trénoval Pavel Benda, který měl vlastní a trošku svéráznou trenérskou filozofii. Jeho výroky, že jedna hra o druhé neví a že kdo ihned po porážce trénuje, nakonec zvítězí, si pamatuji dodnes. Kromě něj tam tehdy trénoval pan Semerád, který se věnoval dětem, a taky Milan Široký a paní Karmazínová. Párkrát jsem si zahrála i s panem Síbou. Jeho styl nám byl záhadou. Zdálo se, že skoro neběhá, ale přitom byl všude včas a nikdo nepoznal, jaký úder zahraje.“

Na Pavla Bendu prý máte hodně vzpomínek...

„Mám. Jednou mi třeba při tréninku řekl, ať napíšu předpokládaný výsledek našeho zápasu na papír, on že to udělá stejně, dáme ty papírky pod kámen a po tréninku se uvidí. No – bral mně při zápase na hůl a choval se tak, že jsem za stavu

2:3 řekla, že už toho mám dost a nehraju s ním. Řekl mi, ať se podívám na jeho předpokládaný výsledek na papíře. Stálo tam: Skreč za stavu 2:3. Později jsem trénovala s paní Sukovou, ale to by bylo taky na knihu.“

Povídejte...

„Když jsem přišla na Štvanici, hrála jsem s ní set, aby zhodnotila, zda mě vezmou do družstva. Prohrála jsem 6:3 a nevím, co na můj tenis tehdy říkala, ale vzali mě. Vzpomínám si, že hrála hodně kraťasů, což byla i moje zbraň. Když mě pak začala trénovat, hodně jsme se sblížily. Taky jsem hlídala malou Helenku, která už si na to ale nepamatuje. (*směje se*) Chodily jsme společně s dětmi plavat do Podolí, bruslit na Duklu, taky mi pomáhala zařizovat kuchyňku, když jsem bydlela na Štvanici; vybavila mě základním nádobím a sběračku od ní mám dodnes. A pokud se ptáte na tenis: tréninky s paní Sukovou byly náročné, dávala mi zabrat. Na turnajích jsme toho spolu zažily spoustu. Byly to dobré časy a možná i díky tomu mě pořád drží nadšení pro tenis.“

Jaké byly vaše největší úspěchy?

„Tím největším vítězstvím na turnaji Virginia Slims v Jacksonville na Floridě v roce 1972. Předehra byla ale dost dramatická: den před odletem na sérii turnajů do Ameriky mi totiž na ČSTV sdělili, že tedy mohu jet, ale za letenku jim musím zaplatit 40 tisíc korun. Volala jsem zoufalá domů do Teplic, že nikam nejedu, načež se do toho vložila maminka. Vybrala úspory, přivezla mi do Prahy dvacet tisíc a řekla, ať poprosím přátele o půjčku, protože na ČSTV její záruku, že vše doplatí, odmítli. Odlétala jsem zadlužená a vděčná Stejskalovým, Sukovým a Honzovi Kodešovi, ti všichni mi půjčili. V kapse jsem měla pět dolarů. Na prvním turnaji jsem ale prohrála v prvním kole a děkovala pořadatelům, že můžu za pět dolarů za zápas dělat lajnovou rozhodčí. Ani na dalších turnajích jsem větších úspěchů nedosáhla a už už jsem se smířovala s tím, že to bude dost průšvih. Až přišel turnaj v Jacksonville.“

Kde se vzala ta změna?

„V prvním kole jsem porazila Švédku Magdalenu Pegel, se kterou jsem

” Do Ameriky jsem odlétala zadlužená a vděčná Stejskalovým, Sukovým a Honzovi Kodešovi, kteří mi na letenku půjčili

Při forhendu v jednom z ligových zápasů...

...a s Martinou Navrátilovou v roce 1973

se přátelila, a hodně jsme spolu trénovaly. Řekla mi, že jsem hrála výborně a dál mi pomáhala. Kritický byl pak zápas proti Australance Kerry Harris. Za stavu 6:6 jsme hrály ve třetí sadě krátký tie-break, tzn. že za stavu 3:3 rozhodoval jediný míč. Chystala jsem se jít servírovat, ale měla jsem obavy, protože podání mi ten den vůbec nešlo, a najednou s ulehčením slyším, že na podání je soupeřka. Dala dobrý servis a šla na síť, ale já ji prohodila bekhendem po lajně. Finále proti Billie-Jean King už nebylo tak těžké, servírovala jsem mnohem lépe a taky bekhend fungoval výborně.“

Kolik jste tehdy v Americe vyhrála?

„3 500 dolarů. Myslím, že jsem si tehdy mohla jako poloprofesionálka vyúčtovat letenky a diety a z toho, co mi zbylo, jsem musela polovinu odevzdat.“

Měla jste i další úspěchy, a nejen doma.

„Jako družstvo jsme s I. ČLTK několikrát vyhrály mistrovství republiky; Vlasta Vopičková říká, že jsme spolu vyhrály všechny debly. S Jirkou Medonosem jsme zase několikrát uhráli rozhodující mix. Dvakrát jsem vyhrála domácí mistrovství ve dvouhře, jednou mezinárodní. A na turnajích ve světě považuju za úspěch hlavně čtvrtfinále dvouhry v Paříži a semifinále v Adelaide a v Římě. Taky jsem vyhrála mistrovství Egypta a v roce 1980 hodně překvapivě, už jako čtyřiatřicetiletá, turnaj v Tokiu.“

V Egyptě jste poznala manžela, že?

„Byla to láska na první bekhend. (usmívá se) Andráš tehdy pracoval v Alexandrii a přijel se podívat do Káhiry na tenis. Znal se se všemi maďarskými hráči (později byl i daviscupovým

V semifinálovém utkání v Římě 1974

”

Mívala jsem období, kdy jsem si úpěnlivě přála, aby se nezačínalo servisem

kapitánem Maďarska) a šli jsme se společně podívat na pyramidy. Já tam byla jako vedoucí naší tříčlenné výpravy a Andráš nás vzal s sebou pod podmínkou, že si pak spolu zahrajeme. Zahráli jsme si a on prohlásil, že musíme hrát znovu a že tentokrát vyhraje. Tak je to dodnes, ale už jen v deblu.“

Potom jste hned změnila bydliště?

„Po svatbě – ta byla v roce 1974 v Praze – jsme žili ještě tři roky v Alexandrii, tam se nám taky narodil syn Karim. Byly to krásné roky. Hráli jsme tenis ve Sporting klubu, šéfem sběračů tam byl pán, který sbíral Drobnému. Vždycky po nás chtěl míče, říkal, že Drobný by už s tak

Nečekaná šampionka v Tokiu 1980. Jen o čtyři roky dřív přivedla na svět syna Karima.

Kamarádky, které se donedávna potkávaly na turnajích seniorek: zleva Renata Tomanová, Regina Maršíková a Marie Pintérová

Kvalita prověřená časem

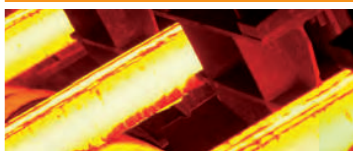
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

špatnými balony nehrál... (směje se)
A sběrači vozili našeho malého syna na kolečkové židličky, tomu se to moc líbilo. Až v osmasedmdesátém jsme se přestěhovali do Budapešti. Hrála jsem pak ještě dlouho za Dózsu, vyhrály jsme mnohokrát mistrovství Maďarska, pak ještě deset let za seniorský tým v Essenu a dalších deset let v Düsseldorfu. Jako seniorka jsem taky jedenáctkrát vyhrála mistrovství světa a více než dvacetkrát mistrovství Evropy, taky s manželem v mixu.“

Žijete v Maďarsku už šestatřicet let – jak se vám tam žije? A jak jste si poradila s maďarštinou?

„V Maďarsku se mi žije dobře, právě až na tu řeč... S výslovností mám pořád problémy.“

Ještě k vaší kariéře – jaká byla tehdy atmosféra na domácích turnajích?

„Užili jsme si spoustu legrace. Vzpomínám si, jak bratr při turnaji v Třešti uspořádal soutěž o nejhezčí nohy, kterou proti všem očekáváním vyhrál Pavel Korda.“

Měla jste mezi hráčkami nějakou opravdovou kamarádku?

„Renatu Tomanovou. Prožily jsme toho spolu spoustu a moc ráda na to vzpomínám. Přátelila jsem se i s dalšími hráčkami, třeba s Japonkou Naoko Sato, Australankou Neridou Gregory nebo Indonézankou Litou Lien, také jsme si dopisovaly. Teď už se stýkám jen s Renatou, která žije v Německu. Vídáme se na turnajích, nebo když k nám přijede na návštěvu. Máme pro ni lákadlo – Jade masážní lůžko, které miluje.“

Je něco, co jste na tenise neměla ráda?

„Bylo období, kdy jsem si přála, aby se nezačínalo servisem.“ (směje se)

Byla jste spíš talentovaná, nebo pilná v tréninku? A který úder byl vaší zbraní?

„Nevím, ale trénovala jsem hodně. Byly dny, kdy mi to nešlo, a pak jiné – a těch bylo mnohem méně –, kdy to šlo úplně samo. Měla jsem velmi dobrý bekhend a dobře jsem běhala, to byly asi moje největší přednosti.“

Říkala jste, že jste hrála roky seniorské soutěže v Německu – kdy jste s nimi skončila? A jak často hrajete dnes?

„S turnaji a seniorskými soutěžemi jsem skončila před deseti lety. Ale hraju tenis pořád. Většinou čtyřikrát týdně a hlavně debly.“

S manželem Andrášem při seniorském turnaji v Eppingenu v roce 1994

Akvarel - Imprese z Hurghady, kam s rodinou ráda jezdí

„Bratr při turnaji v Třešti uspořádal soutěž o nejhezčí nohy. Proti všem předpokladům ji vyhrál Pavel Korda.“

Co děláte dnes, čím se bavíte?

„V padesáti letech jsem začala malovat. Taký to podle toho vypadá. (směje se) Ale baví mě to.“

Jak jste se k tomu dostala?

A jakou technikou malujete?
„Akvarely. Víceméně náhodou jsem se dostala do »dílny«, kam může přijít každý a malovat, co chce. Mistr mu na přání pomůže a řekne svůj názor. Zalíbilo se mi to a dnes miluju letní malířské tábory, které se konají

v půvabné usedlosti mezi vinicemi. Malujeme, debatujeme, procházíme se, vaříme venku na ohni, všechno v takových skautských podmínkách, ale v ohromné atmosféře. Jsou tam nádherné západy slunce, takové dobré víno a – jsou to krásné večery.“

Sledujete pořád tenis?

„Střídavě. Ale co obdivuji, to je český daviscupový tým. To, co předvedl v posledních dvou letech Štěpánek, je neuvěřitelné.“

SAFINA

Targety
Platina
Spojovací materiály
Recyklace
Klenotnické polotovary
Průmyslové aplikace
Chemie Klenoty
Laboratoře
Dentální materiály

Ekologické ZPRACOVÁNÍ VÝROBA A RECYKLACE DRAHÝCH A NEŽELEZNÝCH KOVŮ

SAFINA, a.s. již od roku 2002 ve spolupráci s Chemoprojektem, a.s. a International Lawn Tennis Club of the Czech Republic podporuje činnosti a projekty **Nadačního fondu dětského a juniorského tenisu**

Hlavní cíle nadačního fondu jsou:

- rozvoj a podpora dětského a juniorského tenisu
- rozšiřování tenisové členské základny
- podpora mládežnického tenisu na výkonnostní a vrcholové sportovní úrovni

Vybrané podporované projekty nadačního fondu:

- tradiční mezinárodní turnaj ITF – SAFINA CUP pořádaný na dvorcích I.ČLTK Praha
- turnaje SAFINA MINI CUP pro kategorii dětí
- tenisové akademie
 - I. stupeň – spolupráce se ZŠ Hostýnská – vyhledávání talentů a všeobecná příprava
 - Travelling team vrcholových hráčů juniorské kategorie

Podporujeme juniorský tenis

SAFINA, a.s.

Vídeňská 104, Vestec, 252 42 Jesenice
Tel: +420 241 024 111, Fax: +420 241 024 292
e-mail: info@safina.cz, www.safina.cz

Legendární fotka - Jan Kodeš líbá wimbledonský pohár po triumfu v roce 1973

Znáte klubovou historii?

I. ČLTK Praha loni oslavil 120 let od založení, je nejstarším českým tenisovým klubem. Za více než století života jím prošla spousta osobností a jeho hráči získali mnoho mimořádných úspěchů. Nejde však jen o hvězdy a jejich úspěchy, ale také o milníky a události, které s klubem hýbaly v průběhu jeho existence. Znáte alespoň ty nejdůležitější chvíle, nejnámější hráče a jejich úspěchy? Vyzkoušejte si znalosti v kvízu, pošlete do 30.4. odpovědi na e-mail plocova@cltk.cz a možná si za odměnu otevřete láhev (klubového) červeného bordeaux nebo rozšíříte sportovní šatník o tričko s logem I. ČLTK.

- 1/ Koho porazil ve finále Wimbledonu 1954 Jaroslav Drobný?
 - A) Franka Sedgmana
 - B) Budge Pattyho
 - C) Kena Rosewalla
- 2/ Kdo z níže uvedených pánů nebyl předsedou I. ČLTK?
 - A) Josef Cifka
 - B) Jaroslav Just
 - C) Eduard Just
- 3/ Které grandslamové tituly získal Jan Kodeš?
 - A) Z Paříže a Wimbledonu
 - B) Z Paříže, Wimbledonu a US Open
 - C) Z Wimbledonu a Australian Open
- 4/ Kolik platanů lemuje hlavní cestu od vchodu do areálu směrem k recepci?
 - A) 7
 - B) 9
 - C) 11
- 5/ Jak se jmenuje amatérský divadelní spolek, který na Štvanici funguje už třicet let?
 - A) Tenisdiv
 - B) Divinis
 - C) Tendiv
- 6/ S kým vyhrála Lucie Hradecká titul v mixu na Roland Garros 2013?
 - A) S Martinem Dammem
 - B) S Františkem Čermákem
 - C) S Lukášem Dlouhým
- 7/ Jaké bylo nejlepší žebříčkové umístění Jana Hernycha ve dvouhře?
 - A) ATP 59
 - B) ATP 69
 - C) ATP 89
- 8/ Vladislav Šavrdra byl v minulosti koučem dvou špičkových tenistů – kterých?
 - A) Karla Nováčka a Bohdana Ulihracha
 - B) Milana Šrejbra a Karla Nováčka
 - C) Karla Nováčka a Jana Hernycha
- 9/ Který z níže uvedených hráčů nikdy nebyl členem I. ČLTK?
 - A) Jiří Javorský
 - B) David Ríkl
 - C) Karel Nováček
- 10/ Jak se jmenuje štvanický Mikuláš? ☺
 - A) Ivan Nekola
 - B) Jiří Pikora
 - C) Tomáš Vydra

Správné odpovědi najdete od 30. dubna na klubovém webu.

Levné letenky nejen do Evropy!

Řím • Neapol • Catania • Cagliari • Olbia • Lamezia Terme • Malta • Paříž • Nice
Barcelona • Valencia • Malaga • Sevilla • Palma de Mallorca • Ibiza • Las Palmas
Tenerife • Split • Pula • Dubrovnik • Heraklion • Chania • Rhodos • Kos • Korfu
Zakynthos • Solun • Kalamata • Mytilene • Preveza • Samos • Karpathos • Funchal
Burgas • Varna • Larnaca • Monastir • Antalya • Dubaj • Tel Aviv

www.smartwings.com

smartwings

BMW Group
Niederlassung München

Wartung und Pflege.
BMW geprüft
und vorbildlich:
Umfangreiche Check-
und Reparaturservices
sowie schnelle Ausbesserung

**Snadná správa
obsahu.**

friendlyway nabízí kvalitní produkty v oblasti
informačních terminálů-kiosků a software
pro efektivní správu plazmových, LCD a LED
obrazovek.

Mezi nejzajímavější aplikace patří elektronický
katalog, virtuální recepční, navigační a transakční
kiosky umožňující prodej vstupenek, tisk i platby.

Displeje na každém kroku

 friendlyway
informační terminály • kiosky

Kontakt:

friendlyway s.r.o.

Tel: +420 241 740 104

E-mail: info@friendlyway.cz, www.friendlyway.cz

Jan Pecha při losování turnaje chlapců

I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre

Ukápla i slzička

S jakou raketou hraje Wawrinka, kdo to ví? Se žlutou! Žlutý je tvoje tričko – tak s jakou? Yonex. Správně... Prezentace mrňousů, účastníků třetího turnaje štvaničské série I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre v kategorii babytenisu, je v plném proudu. Trenér Jan Pecha ji zpestřuje otázkami a s malými tenisty si i popovídá. „Snažím se to odlehčit, napětí si děti užijí dost na kurtech,“ vysvětluje vedoucí trenér školičky I. ČLTK, jemuž první březnovou sobotu pomáhají s organizací turnaje i trenérky Andrea Vašíčková a Romana Mudříková.

Tak a losujeme. Skupina Tomáše Berdycha... Sedmnáct kluků se tlačí kolem stolu, kde trenér zapisuje jména do čtyř skupin: Berdychovy, Wawrinkovy, Nadalovy a Federerovy. Na čistopisech na nástěnce se u každé tabulky skví i barevná fotografie. „Na některých turnajích děti u losování nejsou, ale myslím, že je to škoda. Už v tomhle věku by se měly učit, že losem každý turnaj začíná,“ říká Pecha a posílá první kluky na kurty.

Půl desáté, začínají první zápasy. Hraje se v pevné hale a na kurtech č. 2, 3 a 4, všude je parádní umělý povrch (a v pevné hale trochu zima, bez bundy se tu stát nedá). Atmosféra je pohodová, rodiče sice povzbuzují a tleskají, ale není to ani hlučné, ani nesportovní.

Hned v prvním kole ukápně na dvou kurtech slzička. Rodiče uklidňují, utěšují. Zdá se, že na tenhle turnaj

žádní »blázniví« tatínkové nepřijeli. Jen jedna maminka občas zatleská i poté, co soupeř jejího syna zkazí. Na »dvojce« zamíří kluci po mečbolu rovnou k rodičům a na podání rukou dochází teprve po domluvě jednoho tatínka. Ruka směrem k soupeři, ale pohled míří jinam. Skoro se zdá, že toho stresu je moc...

„Ve Švédsku razí v hokeji teorii, že by nejmladší děti neměly hrát o body, ale hlavně si zahrát. Na druhou stranu: i v tomhle věku musí někdo vyhrát a někdo prohrát, k tenisu to – stejně jako k ostatním sportům – patří. A ukazuje to, jak velký je kdo bojovník,“ říká Pecha a mezi řečí počítá startovné; za zimní turnaje vybírají v I. ČLTK 400 korun, krát sedmáct hráčů = 6 800 Kč. „Míče i ceny máme od sponzora, značky Tecnifibre, ale turnaj skončí nepochybně v mínusu. Když pomínu, že jsou tady celý den tři trenéři, provoz hal něco stojí,“ vysvětluje.

Rodiče mezitím trpělivě posedávají a postávají ve foyeru a čekají s potomky na další zápasy. Někteří se spolu baví, jiní cosi probírají s přítomným trenérem. Čtyři kluci mydlí v chodbě do pevné haly něco mezi hokejem a florballem, mezi nimi i sotva tříletý prcek. Kdo chce, může zajít do restaurace nebo se podívat na konkurenty. Erik Málek už třikrát vyhrál a s kamarádem Filipem Paroulkem postává u počítače. Erik je z Chotěboře, Filip z pražských Radlic, oba ale kromě hraní ve svých klubech jezdí trénovat na Štvanici. „Erik hraje v Jihlavě a v Havlíčkově Brodě, o víkendech jezdíme na dva dny do Prahy. U nás je největší potíž hala, v Chotěboři totiž žádná není, a tak jsme odkázáni na dojíždění,“ líčí Erikův tatínek Miroslav. Na otázku, co na turnajích, které se synem objíždí, postrádá, říká: „Někdy mi na kurtu chybí rozhodčí, který by byl nablízku a aspoň občas kurty obešel. Už i děti někdy šidí, ať vědomě nebo nevědomky, a bohužel je k tomu často nabádají rodiče. Tím, že se hraje do čtyř gamů, je ale každý míč důležitý.“

Při filozofování nad dětským tenisem turnaj pokročil. Na Štvanici už dorazila také děvčata a odehrála první zápasy. Kluci se prokousávají pavoukem, do kterého postoupili nejlepší dva z každé skupiny, do finále. V něm nakonec Erik Málek porazil Marka Pazdera 6:4. Většina rodičů už naložila potomky a míří s nimi domů, někteří ale zůstali na finále. Inu, i sledováním soupeřů se tenista učí...

Když přijdou slzy, musejí být rodiče nablízku

Bekhend Adama Jedličky ze Sokolova, který na Štvanici jezdí trénovat

Dva nejlepší: Marek Pazdera (vlevo) a vítěz Erik Málek

1 stažení, stovky zkušeností a rad na cesty

Jiří Kolbaba,
cestovatel, klient Allianz

Nová aplikace
Na cesty s Kolbabou

S vámi od A do Z

Allianz

Ivana Rybínová, Olga Vymetálková a Irena Deylová (zleva) na Albatrossu v roli diváček

Jak nám to lítal na Albatrossu

A mistrem klubu se stává.... Jan Šubík, který přinesl 83 ran! Golfové mistrovství klubu se konalo tradičně na podzim a podruhé za sebou v luxusním Albatross Golf Resortu, tentokrát za účasti jedenatřiceti hráčů. O titul mistra I. ČLTk se hrálo na rány, jinak ale ve dvou kategoriích na stablefordové body. Tu první (HCP 0-18) ovládli Ranko Pecič a Petr Šavřda shodným počtem 37 bodů, lepší druhá devítka však udělala vítěze z Ranka Peciče. Kategorii HCP 18,1-54 vyhrál Martin Jiráček (39) před Petrem Vymetálkem a Janem Rybínem (oba 33). A propos: horší druhá devítka (že by špatná kondička?☹) připravila Petra Šavřdu nejen o vítězství v »lepší« kategorii, ale i o mistrovský titul. A jak to komu lítal, to jistě poznáte z fotografií...

Eva Gráfová a precizní příhra na green

Radim Cízl se raději nedívá

Petr Kuchár a jeho bunker shot

Tak hraje vítěz, aneb mistr klubů Jan Šubík a jeho »průstřel« mezi stromy

Příhrávka Honzy Rybína

Elegantní Vojtěch Flégl

Bunker shot Františka Stejskala juniora...

Petr Šavřda doplatil na druhou devítku

Kalendář akcí I. ČLTK Praha v roce 2014

1. března	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Tour III (turnaj v babytenise)
15. března	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Tour IV (turnaj v babytenise)
29. března	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Masters (turnaj v babytenise)
4. května	klubový den (turnaj ve čtyřhře)
21. – 25. května	FIVB Beach Volleyball (turnaj světové tour v plážovém volejbale žen; kurty budou kvůli přípravám a úklidu blokovány v termínu 14. – 28. května)
26. – 30. května	I. ČLTK Praha Cup (turnaj kat. A starších žákyň)
31. května – 1. června	přátelské utkání I. ČLTK proti Carrickmines Croquet & Lawn Tennis Club v rámci Centenary Tennis Club (dospělí)
6. června	Firemní turnaj společnosti Ferona
7. – 9. června	Pražský přebor starších žáků
12. – 13. června	International Lawn Tennis Club (mezinárodní utkání družstev v rámci sdružení internacionálů za účasti Francie, Maďarska, Slovinska, USA a Izraele)
28. června	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Tour I (turnaj v babytenise)
30. června – 4. července	Kemp I (kemp tenisové školy I. ČLTK Praha)
7. – 11. července	Kemp II (kemp tenisové školy I. ČLTK Praha)
12. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre – Tour II (turnaj v babytenise)
21. – 25. července	Kemp III (kemp tenisové školy I. ČLTK Praha)
26. července	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Tour III (turnaj v babytenise)
2. – 10. srpna	I. ČLTK Prague Open by Advantage Cars (ATP Challenger)
11. – 15. srpna	Kemp IV (kemp tenisové školy I. ČLTK Praha)
23. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Tour IV (turnaj v babytenise)
25. – 29. srpna	Kemp V (kemp tenisové školy I. ČLTK Praha)
30. srpna	I. ČLTK Praha Cup by Tecnifibre, Masters (turnaj v babytenise)
31. srpna	klubový den (turnaj ve čtyřhře)
6. – 9. září	I. ČLTK Praha Cup (turnaj kat. B starších žáků)
27. – 30. září	I. ČLTK Praha Cup (turnaj kat. B mladších žáků)
září/říjen	I. ČLTK Golf Cup (Albatross Golf Resort)
17. – 19. října	I. ČLTK Praha Cup (mezinárodní turnaj družstev do 14 let v rámci Centenary Tennis Clubs)
5. prosince	Mikulášská besídka pro děti
13. prosince	Vánoční party (Letenský zámek)

PROMINECON

**Jsme spolehlivým partnerem
na povrchu i v podzemí**

- výstavba a rekonstrukce metra
- velkoprostorová podzemní díla
- kolektory
- energetické tunely

- hloubené stavební jámy a šachty
- ražené kanalizace
- technologie stříkaných betonů
- sanace a rekonstrukce podzemních děl

PROMINECON CZ a.s. | Revoluční 25/767, 110 00 Praha 1 | tel: (+420) 221 864 101
fax: (+420) 221 864 113 | e-mail: prominecon@prominecon.cz | www.prominecon.cz

V noblesním prostředí Letenského zámku vládla příjemná atmosféra

Vánoce znovu na parketu

Nemohlo to dopadnout jinak – vánoční klubová party v Letenském zámku, příjemné loučení se starým rokem, skončila znovu v pozdních hodinách a na parketu. V náladě byli mladí i věkem pokročilejší, ba i nejstarší členové klubu. Večer, na kterém předal manažer klubu Vladislav Šavřda tradičně i Ceny Jaroslava Drobného nejlepším hráčům I. ČLTK za rok 2013, se však vydařil nejen díky taneční náladě a chutnému rautu. Atmosféra byla zkrátka veskrze příjemná a všichni si měli co říct. Šťastný a úspěšný nový rok 2014!

Vánoční party končila tradičně na parketu...

...kam ladně vpluli i manželé Šimůnkovi

Vlasta a Milan Vopičkoví přišli v dobré náladě...

...stejně jako Jára Bečka (vlevo)

Milovníci čokolády Alessandro Ricci a Jesika Malečková; u fontánky vydrželi několik minut

Tým, který se ve chvílích rozptýlení líbá; (zleva) Roman Bart, Tereza Martincová a Dan Vaněk

Vladislav Šavřda a nejlepší hráčka roku 2013 Lucie Hradecká

Na party se sešla i skupina zasloužilých členů I. ČLTK

Petr Levý (uprostřed) v debatě s viceprezidentem klubu Františkem Stejskalem a jeho půvabnou dcerou Eliškou

Kolik že ty šaty stojí? A je to je v korunách, nebo v eurech? ptá se zřejmě přítelkyně Aleny Honza Mertl

Když se Vojta odmlčel...

Jára Bečka vzpomíná
na rozpad štvanické party

Nejprve bych rád poděkoval za povedenou I. ČLTK Revue ke 120. výročí založení klubu. Vzhledem ke ztrátě komunisty zdevastovaného a při povodních v roce 2002 definitivně uplavaného archívu je to poprvé, kdy jsou dějiny našeho slavného klubu podány tak komplexně, ve správném sledu, a kdy je vzpomenuť snad všech, kteří se o jeho slávu zasloužili.

Jednu chybičku však nemohu nechat bez povšimnutí, i když pro většinu současných členů je to jistě jen maličkost, kterou ani nepostřehli. Pro mne je totiž spojena s tragédií týkající se nás všech. Pod fotografií článku s titulkem Konec dlouhých kalhot se vloudilo mylné datum, a sice rok 1949. Na originálu fotky je z rubu napsáno: 2.X.1946. Bylo to tedy první rok po válce, kdy se svět otevřel a byli jsme šťastní. O tři roky později, v devětačtyřicátém, už bylo vše jinak; každý z nás byl jinde ve světě a už nikdy jsme se tak jako na fotce nesešli.

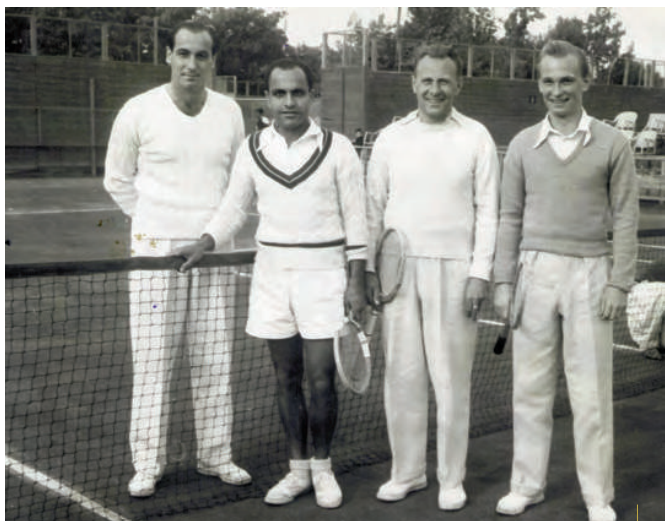
Tehdy čtyřicetiletý Vojta Vodička, rodák z Kroměříže, přišel na Štvanici koncem 30. let a byl spolujatelem tenisového obchodu na Jungmannově náměstí s názvem Hecht, Maleček, Vodička. Celou válku pilně trénoval, o tenisu hodně přemýšlel a vždy byl ochoten bavit se o technice úderů nebo o turnajích na Riviéře. V roce 1946 se mu splnil velký sen: hrál svoje první, ale také poslední daviscupové singly. Zasloužil si to v rozřadovacích zápasech. V roce 1947 vyjednal pozvání na turnaje v Turecku a vzal mě tam s sebou. Byli jsme úspěšní a dostali další pozvání na turnaje v Egyptě. Zkoušky na právnické fakultě a Vánoce s rodiči mě vrátily do Prahy. Vojta ale prohlásil, že už se nevrátí, že k moci přijdou komunisti, kteří už ho ven nepustí, a on že chce ještě hrát tenis. Sešli jsme se znovu koncem ledna v Káhiře a pak přišel spád všech těch událostí...

Vítězný únor. Naše pěkné výsledky na turnajích v Káhiře a Alexandrii, pozvání do Jeruzaléma, Tel Avivu, Bejrútu a Atén. Březen a duben – Jarda Drobný mi z turnaje v Monte Carlu napsal: Když se vrátíš domů, už nevyjedeš. Když se nevrátíš, už nikdy neuvidíš tátu. V květnu jsem se vrátil. Byl jsem vyloučený z univerzity a Vojtu Vodičku jsem už nikdy neviděl. Dostal se jako trenér do kolumbijské Bogoty a vychoval tam dobré tenisty, ve vysoké nadmořské výšce však onemocněl se srdcem. Přestěhoval se pak do Německa a zemřel dříve, než

jsem tam v roce 1967 dorazil. Dvacet let jsme si po tenistech posílali vzkazy i dárky, psát bylo tehdy riskantní.

Helena Štraubeová a Milan Matouš spolu tehdy v šestačtyřicátém přijeli do Milána z turnajů ve Francii a nás tři překvapili novinkou, že se mají rádi a budou se snažit najít si místo, kde by se jim pěkně žilo. Povedlo se jim to už za dva roky, v roce 1948 se usadili v italské Cortině d'Ampezzo, kde Milan získal hokejové angažmá a oba mohli hrát i trénovat tenis. Navštívil jsem je tam vícekrát až v sedmdesátých letech. To už měli dospělé děti, syn studoval na univerzitě a dcera byla reprezentantkou Itálie ve sjezdovém lyžování. Moc se mi u nich líbilo, bohužel jsem nikdy nenašel čas, abych tam zůstal déle. Helena se nedočkala možnosti vrátit se do Prahy, Milan získal v rehabilitaci titul doktora i honorárního konzula v Miláně. Ale najednou se odmlčel a dodnes nevím, co se stalo, do jeho smrti už jsme se neviděli.

O Jardovi Drobném už jsme toho v Revue napsali hodně. Zaslouženě. Od jeho nucené emigrace v létě 1949 jsem se s ním mohl setkat až po dlouhých dvaceti letech, potom už při různých příležitostech častěji. Naprosto souhlasím s názorem Honzy Kodeše, že v cizině, přes všechny své úspěchy, příliš šťastný nebyl, zejména ne po smrti manželky. Vždycky mi říkal, jak moc mu chybí ta stará štvanická parta. A pokaždé mě blažil, že jsem do ní patřil.

Autor článku Jaromír Bečka (zcela vpravo) po boku Vojtěcha Vodičky na turnaji v Alexandrii v únoru 1948 před semifinálovým zápasem proti páru Coen – Shafei

Snímek z října 1946, kdy se (zleva) Vojtěch Vodička, Helena Štraubeová, její tehdejší přítel a později manžel Milan Matouš, Jaromír Bečka a Jaroslav Drobný naposledy sešli pohromadě. Vzápětí je »Vítězný únor« zavál do světa...

Vždy o jedno podání **napřed**

Už přes sedm let vybírá Kapsch pro Českou republiku mýtné od těžkých kamionů s hmotností nad 3,5 tuny. Na dálnicích a rychlostních silnicích o délce přes 1300 kilometrů se díky tomu dosud vybralo již 50 miliard korun, a to s mimořádnou účinností překračující 99,6 procent. Prostředky z mýtného tak vydatně pomáhají stavět a opravovat tuzemskou silniční infrastrukturu. Samotný elektronický mýtný systém, který dodala a provozuje společnost Kapsch, se z vybraného mýta zaplatil už za prvních sedm měsíců fungování. Česká republika si pořídila inteligentní, efektivní a provozně nenáročný stroj na peníze, kterým se ročně jezdí inspirovat desítky zahraničních delegací.

always one step ahead